Sfinţii doctori fără de arginţi Cosma şi Damian din Roma

(1 iulie)

Sfintii Doctori fara de arginti Cosma si Damian

Aplecându-se cu multă dragoste asupra neputinţelor trupeşti ale semenilor lor, s-au deprins cu meşteşugul tămăduirilor trupeşti, studiind şi devenind doctori iscusiţi, vindecând nu numai oameni, ci şi dobitoace, considerând că toate vietăţile, oameni şi animale, sunt creaţii ale lui Dumnezeu şi de toate trebuie să aibă grijă. Ei cereau ca plata de la cei ce se lecuiau doar credinţa şi mărturisirea în Hristos, şi nimic altceva.

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 3

În această lună (iulie) ziua întâia, Sfinţii făcătorii de minuni fără de arginţi, Cosma şi Damian, care au mărturisit în Roma (Minei) 6
Canon de rugăciune către Sfinţii mucenici doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, din Roma 20
Acatistul Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian (1 iulie) 29
Acatistul Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian 43
Imnografie 55
Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfinţilor mucenici Cosma şi Damian, doctorii cei fără de arginţi 57
Sinaxar - Pomenirea Sfinţilor mucenici şi doctori fără de arginţi, Cosma şi Damian, cei ce s-au săvârşit la Roma 62
Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul ierarh Leontie de la Rădăuţi; Sfinţii mucenici, doctori fără de arginţi şi făcători de minuni Cosma şi Damian, cei din Roma 63
Iulian Dumitraşcu - Calendar ortodox - Sfântul ierarh Leontie de la Rădăuți; Sfinții mucenici doctori fără de arginți Cosma și Damian, cei din Roma 65
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida – Pomenirea Sfinţilor Cosma şi Damian 69
Sfinţii doctori fără de arginţi, Cosma şi Damian Romanii (1 iulie) 71
Nicolae Pintilie - De ce Sfinții Cosma și Damian sunt numiți „doctori fără de arginți”? 74
Pr. Eugeniu Rogoti - Sfinţii Cosma şi Damian, modele de doctori creştini 76
Sfinţii mucenici Cosma şi Damian, doctorii fără de arginţi 80
Icoana Maicii Domnului „Zaonikievskaya” 81
„Starea de bucurie să fie permanentă în inima celor care îi cinstesc pe Sfinţii Cosma şi Damian“ 83
Liturghie panortodoxă în cinstea Sfinţilor Cosma și Damian la München 84
Basilica Sfinţilor Cosma şi Damian 87
Pr. Silviu Cluci - Bisericuţa clădită într-o zi, de la Marea Lavră - Athos 99
Pr. Silviu Cluci - Odoarele Mănăstirii Zografu 104
Pr. Silviu Cluci - Chilia „Sfinții doctori fără de arginți Cosma și Damian” - Vatoped, Athos 106
(Foto) Pași de pelerin la Chilia „Sfinții doctori fără de arginți Cosma și Damian” - Vatoped, Athos 108
Icoane 112

Evanghelia şi Apostolul zilei

Evanghelia

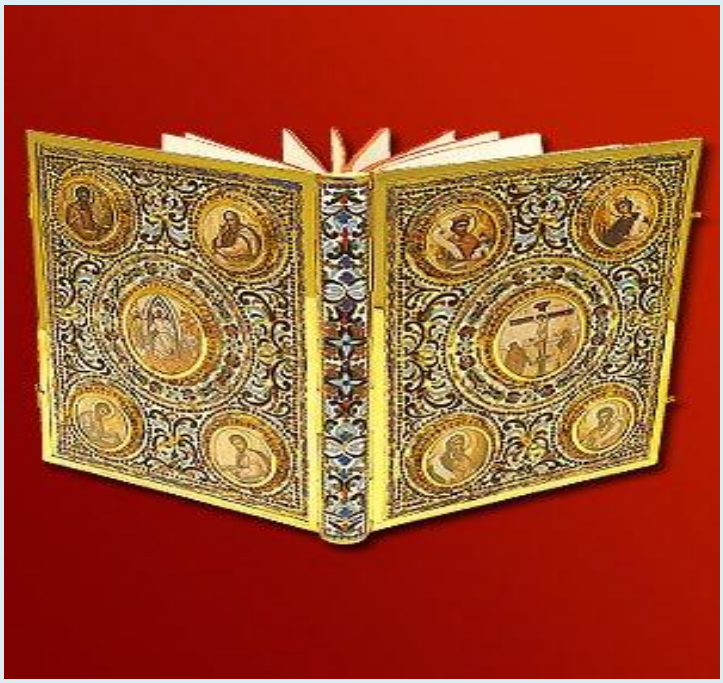

Ev. Matei 10, 1, 5-8

În vremea aceea,
1.Chemând la Sine pe cei doisprezece ucenici ai Săi, le-a dat lor putere asupra duhurilor celor necurate, ca să le scoată şi să tămăduiască orice boală şi orice neputinţă.

5.Pe aceşti doisprezece i-a trimis Iisus, poruncindu-le lor şi zicând: În calea păgânilor să nu mergeţi şi în vreo cetate de samarineni să nu intraţi;
6.Ci mai degrabă mergeţi către oile cele pierdute ale casei lui Israel.

7.Şi mergând, propovăduiţi, zicând: S-a apropiat Împărăţia Cerurilor.
8.Tămăduiţi pe cei neputincioşi, înviaţi pe cei morţi, curăţiţi pe cei leproşi, pe demoni scoateţi-i; în dar aţi luat, în dar să daţi.

Apostol

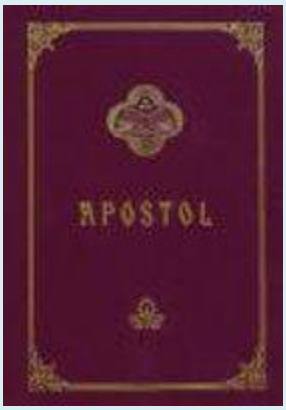

Epistola către Corinteni a Sfântului apostol Pavel

Ap. I Corinteni 12, 27-31; 13, 1-8

27.Iar voi sunteţi trupul lui Hristos şi mădulare (fiecare) în parte.
28.Şi pe unii i-a pus Dumnezeu, în Biserică: întâi apostoli, al doilea prooroci, al treilea învăţători; apoi pe cei ce au darul de a face minuni; apoi darurile vindecărilor, ajutorările, cârmuirile, felurile limbilor.
29.Oare toţi sunt apostoli? Oare toţi sunt prooroci? Oare toţi învăţători? Oare toţi au putere să săvârşească minuni?
30.Oare toţi au darurile vindecărilor? Oare toţi vorbesc în limbi? Oare toţi pot să tălmăcească?
31.Râvniţi însă la darurile cele mai bune. Şi vă arăt încă o cale care le întrece pe toate:

1.De aş grăi în limbile oamenilor şi ale îngerilor, iar dragoste nu am, făcutu-m-am aramă sunătoare şi chimval răsunător.
2.Şi de aş avea darul proorociei şi tainele toate le-aş cunoaşte şi orice ştiinţă şi de aş avea atâta credinţă încât să mut şi munţii, iar dragoste nu am, nimic nu sunt.
3.Şi de aş împărţi toată avuţia mea şi de aş da trupul meu ca să fie ars, iar dragoste nu am, nimic nu-mi foloseşte.

4.Dragostea îndelung rabdă; dragostea este binevoitoare, dragostea nu pizmuieşte, nu se laudă, nu se trufeşte.
5.Dragostea nu se poartă cu necuviinţă, nu caută ale sale, nu se aprinde de mânie, nu gândeşte răul.
6.Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr.
7.Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduieşte, toate le rabdă.
8.Dragostea nu cade niciodată.

În această lună (iulie) ziua întâia, Sfinţii făcătorii de minuni fără de arginţi, Cosma şi Damian, care au mărturisit în Roma (Minei)

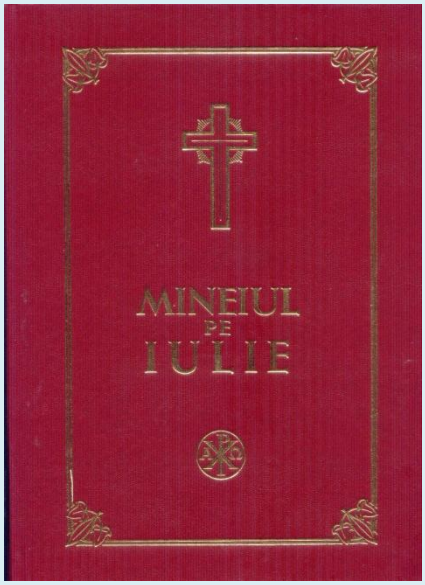

La Vecernie

La Doamne strigat-am... punem **Stihirile** pe 6, iar de se va întâmpla în vreo Duminică, Stihirile pe 10, ale Învierii 3, şi ale lui Anatolie 3, şi ale sfinţilor 4. Glasul 1.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria cetelor cereşti şi pe pământ oamenilor tare folositoare, prea curată Fecioară miluieşte-ne pe noi cei ce scăpăm la tine. Că nădejdile noastre, după Dumnezeu, întru tine le-am pus, Născătoare de Dumnezeu.

Cu razele minunilor, goniţi toată neputinţa durerilor noastre, revărsând darul fără de argint, şi împodobindu-vă cu darurile Învăţătorului, celui ce a ridicat pe umeri durerile celor născuţi pe pământ. (de două ori)

Învăţându-vă întâi tămăduirilor, curăţiţi prin credinţă durerile tuturor; iar al doilea iarăşi duhovniceşte într-armându-vă dumnezeieşte, goniţi şi neputinţele cele stricăcioase ale sufletelor noastre. (de două ori)

Fără argint primind darul de la Hristos Dumnezeu, fără de argint tămăduiţi neputinţele tuturor, şi nu numai bolile noastre le curăţiţi, ci şi dobitoacelor daţi îndreptarea cea cuvântătoare, ca nişte milostivi. (de două ori)

Slavă..., glasul al 6-lea a lui Anatolie

Fără de sfârşit este darul sfinţilor, care de la Hristos l-au luat; pentru aceasta şi moaştele lor din dumnezeiasca putere neîncetat lucrează minuni. Ale cărora şi singure numele cu credinţă chemându-se, de boli netămăduite izbăvesc. Prin care Doamne, şi pe noi din patimile sufletului şi ale trupului ne slobozeşte, ca un Iubitor de oameni.

Şi acum..., a Născătoarei

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, care ai odrăslit Rodul vieţii, ţie ne rugăm: Roagă-te Stăpână cu Sfinţii cei fără de arginţi, şi cu toţi Sfinţii, să se miluiască sufletele noastre.

A Crucii, a Născătoarei

Mieluşeaua cea nespurcată şi nevinovata Stăpână, de demult dacă a văzut pe Mielul său pe lemnul Crucii, ca o Maică se jelea, şi mirându-se striga: Prea dulce Fiule, ce este această nouă şi prea slăvită vedere? Cum te-a dat pe tine adunarea celor fărădelege judecăţii lui Pilat? Şi spre moarte osândeşte pe viaţa tuturor! Ci laud Cuvinte pogorârea Ta cea nespusă.

La Stihoavnă

Stihirile glasului 1:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria cetelor cereşti şi pe pământ oamenilor tare folositoare, prea curată Fecioară miluieşte-ne pe noi cei ce scăpăm la tine. Că nădejdile noastre, după Dumnezeu, întru tine le-am pus, Născătoare de Dumnezeu.

La pomenirea celor fără de arginţi toţi să alergăm; din inimă curată, şi din cunoştinţă de sine lămurită, strigând către dânşii: Bucură-te doime, tămăduirea bolnavilor, căci aţi primit de la Dumnezeu puterea tămăduirilor.

Stih: Sfinţilor, celor ce sunt pe pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale într-înşii.

Păzind poruncile Domnului, şi prea înţelepţeşte tăind boala iubirii de argint tămăduiţi fără de argint. Pentru aceasta după vrednică datorie cinstim chinuirea voastră cea cinstită făcătorilor de minuni: rugaţi-vă, să ne mântuim noi.

Stih: Iată acum ce este bun sau ce este frumos, fără numai a locui fraţii împreună.

Ca unii ce aţi luat îndrăzneală, de la însuşi Dumnezeu, a milui şi a mântui, izbăviţi de multe feluri de primejdii, şi de patimi, de nevoi, şi de supărările sufletului şi ale trupului, pe cei ce cu credinţă vă laudă pe voi purtătorilor de Dumnezeu fără de arginţi.

Slavă..., glasul al 6-lea

Având pe Hristos pururea lucrând întru voi, Sfinţilor cei fără de arginţi, minuni faceţi în lume, pe cei bolnavi vindecaţi. Pentru că doctoria voastră izvor este neîmpuţinat, şi scoţându-se dintr-însul, mai mult izvorăşte, şi vărsându-se mai de prisosit este, în toate zilele se deşartă, şi mai mult se înmulţeşte, tuturor dând şi nescăzând. Şi cei ce scot, se satură de tămăduiri, şi acelaşi rămâne neîmpuţinat. Deci ce vă vom zice pe voi? Doctori, tămăduitori de suflete şi de trupuri, vindecători de patimi nevindecate, care în dar tămăduiţi pe toţi, luând darurile de la Mântuitorul Hristos, cel ce dăruieşte nouă mare milă.

Şi acum..., a Născătoarei

Podobie: A treia zi ai înviat...

Pocăinţă nu ai suflete nepocăite, ce te zăboveşti? Tăierea morţii se apropie, şi sfârşitul ca un fur a sosit; aleargă, şi cazi înaintea Născătoarei de Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei

Hristoase văzându-Te răstignit, ceea ce Te-a născut a strigat: Fiul meu ce taină străină văd ? Cum mori cu trupul spânzurându-Te pe lemn, Dătătorule de viaţă ?

Tropar, glasul, al 8-lea: Sfinţilor cei fără de argint şi de minuni făcătorilor, cercetaţi neputinţele noastre; şi ca cei ce în dar aţi luat, în dar daţi-ne nouă.

Slavă..., Şi acum..., al Născătoarei

La Utrenie

Canoanele - amândouă ale Octoihului, fără mucenicie, şi al sfinţilor pe 6,

Canonul Sfinților

facere a lui Iosif

Cântarea 1

Irmos: Celui ce a povăţuit de demult pe Israel, scoţându-l din robia lui Faraon şi în pustie l-a hrănit, să cântăm Mântuitorului nostru Dumnezeu, căci cu slavă S-a prea slăvit.

Prin cuvinte de cântări să lăudăm astăzi cu glasuri de veselie, pe cei prin dar daţi de la Dumnezeu nouă tuturor, făcători de minuni şi doctori, întărire Bisericii, şi reazem credincioşilor.

Cei ce totdeauna ne batem de întreitele valuri întru adâncul bolilor, şi în vifor cumplit de boli cumplite, veniţi să mergem cu bucurie la limanul doctorilor celor fără de arginţi, ca să ne mântuim.

Slavă...

Din bunătăţile cele prea luminate arătându-vă, fericiţilor, casă dumnezeiescului şi atot-lucrătorului Duh, ne arătaţi nouă această dumnezeiască casă noian de tămăduiri dumnezeieşti, cu cercetările voastre.

Şi acum..., a Născătoarei

Pe tine, care eşti lăcaşul lui Dumnezeu, masa cea înţelegătoare, frumuseţea lui Iacov, podul cel ce lesne trece pe dânsul, şi scara cea nemişcată, neamurile neamurilor cu dragoste te fericim, Preacurată.

Cântarea a 3-a

Irmos: Cel ce întăreşti tunetul...

Doimea cea cinstită a dumnezeieştilor celor fără de arginţi, luminându-se prea lăudat cu strălucirile cele în trei sori, luminează marginile pământului cu luminile tămăduirilor, întru slava Dumnezeului nostru.

Fiind împreunaţi sfinţilor cu cetele cele îngereşti, şi stând înaintea scaunului slavei cu toată cinstea, luaţi aminte la cei de jos cu milostivire, scoţându-i totdeauna din răutăţi.

Slavă...

Teologhisind sfinţilor, pe Treimea cea dumnezeiască însăşi Stăpânire, aţi vieţuit pe pământ ca nişte îngeri, împlinind voia cea dumnezeiască, şi acum vă fericiţi.

Şi acum..., a Născătoarei

Cela ce este înfricoşat către oştile cele de sus, negrăit S-a sălăşluit întru tine, aflându-te mai curată decât firea cea văzută, şi cea înţelegătoare, prea curată Fecioară, pentru aceasta te fericim.

Irmos: Cel ce întăreşti tunetul şi zideşti duhul, întăreşte-mă, Doamne, ca să Te laud pe Tine cu adevărat şi să fac voia Ta; că nu este sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Dătători tămăduirilor minunaţi, şi sfeşnice purtătoare de lumină ale minunilor v-aţi arătat tuturor prin darul Duhului; căci văpaia patimilor răcorindu-o cu credinţa, printr-însa încălziţi cugetul credincioşilor. Pentru aceasta având noi lăcaşul vostru cel dumnezeiesc casă de doctorie sufletelor, strigăm către voi: Rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, purtătorilor de Dumnezeu cei fără de arginţi, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea voastră. (de două ori)

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei

Pe tine Fecioară, ca pe ceea ce numai tu între femei mai presus de fire ai născut pe Dumnezeu cu trup, toate neamurile omeneşti te fericesc; că Focul Dumnezeirii întru tine S-a sălăşluit, şi ca pe un prunc cu lapte ai hrănit pe Ziditorul şi Domnul. Pentru aceasta neamul îngeresc şi omenesc, după vrednicie slăvim prea sfântă naşterea ta, şi cu un glas strigăm către tine: Roagă pe Fiul tău şi Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce cu credinţă ne închinăm prea sfintei naşterii tale.

A Crucii, a Născătoarei

Pe Mieluşelul şi Păstorul şi Mântuitorul, Mieluşica văzându-L fără dreptate ridicat pe Cruce, plângând strigă cu amar: Lumea se bucură luând izbăvire prin Tine, iar pântecele meu arde văzând răstignirea Ta, care rabzi pentru milostivirea milei prea bune Dumnezeule, Doamne cel fără de păcate. Căreia cu credinţă să-i strigăm: Milostivire arată Fecioară spre noi, şi iertare de păcate dăruieşte celor ce ne închinăm patimilor Aceluia.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Dumnezeule, glasul Tău şi m-am temut, văzut-am lucrurile Tale şi m-am înspăimântat. Slavă puterii Tale, Doamne.

Îmbrăcându-vă sfinţilor cu podoaba nestricăciunii, prin dezbrăcarea trupului celui pământesc, totdeauna staţi înaintea Scaunului Treimii dimpreună cu îngerii.

Patimile sufletelor celor cu multe dureri le vindecaţi, şi bolile trupului le tămăduiţi, cei cu bune laude fără de arginţi, dăruind sănătate şi mângâiere de către toate cele ce aduc întristare.

Slavă...

Cercetaţi pe cei ce cu bună credinţă aleargă la sfântul vostru lăcaş, cei ce sunteţi fără de argint, dăruind sănătate şi linişte, de toate cele ce aduc întristare.

Şi acum..., a Născătoarei

Făclia dumnezeieştii Lumini se slăveşte, Născătoarea de Dumnezeu, cea mai aleasă decât toate făpturile, care a îndumnezeit pe om, ca una ce a născut pe Dumnezeu.

Cântarea a 5-a

Irmos: Răsare-mi mie Doamne, lumina poruncilor Tale, că la Tine mânecă duhul meu, şi te laudă pe Tine; că Tu eşti Dumnezeul nostru, şi la Tine scap Împăratul păcii.

Cei fără de argint lăudaţi ai lui Hristos, trăgându-se de la răsăritul cel cu adevărat dătător de lumină, luminează lumea cu lucirile tămăduirilor, şi risipesc întunericul cel cumplit al patimilor.

Cei ce suntem înviforaţi de boli, şi înecaţi de patimi, şi cufundaţi cu întreitele valuri ale întâmplărilor celor fără de măsură, veniţi cu bucurie să scăpăm la limanul prea înţelepţilor doctori.

Slavă...

Dorind Sfinţii, pe Treimea cea mai presus de dumnezei, i s-au arătat Ei slugi. Pentru aceea cu milostivire tămăduiesc bolile tuturor cele cumplite, arătându-se pururea minunaţi.

Şi acum..., a Născătoarei

Răsare-mi Stăpână raza dumnezeieştii cunoştinţe, mie celui ce sunt cumplit cuprins de întunericul necunoştinţei şi mă povăţuieşte către lumina pocăinţei Preacurată, ceea ce eşti uşa Luminii.

Cântarea a 6-a

Irmos: Viforul gândurilor...

Izvorând ape de vindecări, ca nişte izvoare de mântuire, spălaţi toată întinăciunea bolilor celor sufleteşti şi trupeşti, sfinţilor cei fără de arginţi, luminători ai lumii cei prea luminaţi.

Sfânt este lăcaşul vostru, fiind împodobit cu minuni şi cu semne, la care tot omul, ce aleargă dintru tot sufletul, câştigă sănătate, fericindu-vă pe voi după datorie.

Slavă...

Ca două stele strălucitoare la întărirea Bisericii lui Hristos, şi cu bună credinţă o luminaţi pe dânsa cu razele tămăduirilor, lucrătorilor de minuni, cei cu nume mare.

Şi acum..., a Născătoarei

Mântuieşte-mă ceea ce ai născut pe Mântuitorul; căci mă tulbură adâncimea păcatelor, şi mă înviforează valurile dezmierdărilor, şi mă întristează furtuna duhurilor celor viclene.

Irmos: Viforul gândurilor apucându-mă, întru adâncul greşelilor celor nemăsurate mă trage. Dar Tu, Ocârmuitorule Bunule, mai înainte apucând, ocârmuieşte-mă ca pe proorocul şi mă mântuieşte.

Condac, glasul al 2-lea. **Podobie:** Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Cei ce aţi primit darul tămăduirilor, daţi sănătate celor ce sunt întru nevoi, doctorilor care sunteţi făcători de minuni, măriţi. Ci dar cu cercetarea voastră, surpaţi semeţiile vrăjmaşilor, tămăduind lumea cu minunile.

Icos: Cuvântul înţelepţilor doctori este mai presus decât toată mintea şi înţelepciunea, căci dăruieşte sănătate tuturor din destul. Pentru aceasta şi mie mi-a dăruit darul de povestire, să-i laud ca pe nişte purtători de Dumnezeu, şi slugi bine plăcute lui Hristos, care dau mulţime de tămăduiri către toţi, şi-i izbăvesc de boli, vindecând lumea cu minunile.

Sinaxar

În ziua dintâi, pomenirea Sfinţilor mucenici şi doctori fără de arginţi, Cosma şi Damian, cei ce s-au săvârşit în Roma.

Stih: Împroşcările de pietre pe fraţi nu i-au despărţit,
Ca cei ce amândoi întărindu-se pe Hristos ca pe o piatră au stătut,
În iulie în întâia zi,
Cei fără de arginţi moarte de pietre suferi.

Aceştia au fost din marea cetate a Romei în zilele împăratului Carin, fraţi fiind, şi cu meşteşugul doctori, vindecând nu numai oameni, ci şi dobitoace. Şi cerşind ca plată pentru doctorie de la cei ce se lecuiau, credinţa şi mărturisirea în Hristos, neluând altceva nimic.

Deci, fiind pârâţi la împăratul, cum că cu meşteşug fermecătoresc fac vindecările, şi prinzând pe alţii pentru dânşii, ei nesuferind a fi alţii în locul lor, s-au dat singuri. Şi nevrând să se lepede de Hristos, ci mai vârtos încă şi pe împăratul acesta Carin îl mântuiră din păgânătate, fiind tămăduit de dânşii.

Căci acesta la întrebarea ce le făcea, spăimântându-i cu grele înfricoşări, i s-au dezlegat grumazii, de i s-a întors obrazul la spate. Şi pentru aceasta cei ce se aflau

acolo, au crezut în Hristos, cu care şi împăratul cu toţi ai casei lui a mărturisit pe Hristos, şi a liberat pe sfinţi, trimiţându-i cu cinste la locul lor.

După aceea dascălul lor, cel ce i-a învăţat meşteşugul doctoriei, pizmuindu-i şi luându-i, se sui cu dânşii într-un munte, făcându-se a merge ca să culeagă ierburi de leacuri, deci acolo sculându-se îi ucise cu pietre.

Tot în această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Vasilie, ce a întărit mânăstirea de la izvorul adânc.

Stih: Cu adevărat prin faptă Vasilie te-ai văzut,
Ca cel ce peste necuvântătoarele patimi ai împărăţit.

Tot în această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Petru patriciul ce a vieţuit întru ale lui Evandru.

Stih: Lăsând slava pământului, şi îndulcirea pământească.
Petru după moarte s-a împărtăşit de slava cerească.

Tot în această zi, cuviosul Leon pustnicul, care gol petrecând s-a săvârşit.

Stih: Mai-nainte de moarte Leone, trupului sau Evei nu te-ai plecat,
Precum întâiul Adam, şi gol fiind nu te-ai ruşinat.

Tot în această zi, Sfinţii două mii de mucenici, care prin sabie s-au săvârşit.

Stih: Sabia omoară două mii de bărbaţi,
Cinstiţi nevoitori, care erau neînfricoşaţi.

Tot în această zi, Sfântul mucenic Mavrichie, care fiind uns cu miere şi muşcat de albine s-a săvârşit.

Stih: Mavrichie gol cu miere uns fiind,
Muşcările albinelor dulce miere era socotind.

Tot în această zi, Sfinţii douăzeci şi cinci de mucenici, care în Nicomidia prin foc s-au săvârşit.

Stih: Numărul bărbaţilor în foc arşi este împrejur încheiere,
Căci de cinci ori cinci arătată este ca o înconjurare.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: Chipului celui de aur neînchinându-se tinerii lui Avraam, s-au lămurit ca aurul în topitoare în cuptorul focului; căci, ca într-o cămară luminată, dănţuiau cântând: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Norodul lui Dumnezeu adunându-se cu credinţă la Biserica voastră, fericiţilor, vesteşte darurile voastre, laudă tămăduirile, măreşte luminat vieţuirea cea dumnezeiască, şi fericeşte pururea petrecerea cea cinstită.

Veniţi cu credinţă să vedem izvorul, care izvorăşte, râuri de minuni, şi cu veselie împreună Domnului să strigăm: Foarte eşti minunat Dumnezeule, cel ce faci minunate minuni pe pământ, prin robii Tăi.

Slavă...

Înfrumuseța-tu-s-a Biserica sfinţilor celor fără de arginţi cu multe minuni, întru care se vindecă multe feluri de boli, ale celor ce cu credinţă neîndoită aleargă la dânsa, şi pururea trimit laudă lui Dumnezeu, ca unui Dătător de bunătăţi.

Şi acum..., a Născătoarei

Pogorâtu-S-a Hristos ca ploaia pe lână în pântecele tău, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, şi încetat-au pâraiele nelegiuirii, şi ca un Dumnezeu va izvorî nestricăciune şi viaţă celor ce cântă: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pământul şi toate...

Pământul locuind, în ceruri arătat aţi dobândit vieţuire cerească, nevoindu-vă bine şi surpând pe şarpele, aţi primit har a vindeca bolile oamenilor, întru slava şi lauda Domnului, Sfinţilor fără de arginţi.

Prin rugăciunea cea către Dumnezeu, sfinţilor, deschideţi ochii, şchiopilor arătat le daţi bun umblet, şi slăbănogilor sănătate desăvârşită, minunându-vă cu credinţă, Sfinţilor fără de arginţi. Pentru aceasta după datorie vă lăudăm pe voi.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Ca un rai înţelegător ni se cunoaşte nouă această casă a sfinţilor, care pururea aduce înainte bun miros de taină, darul cel dumnezeiesc, care vi l-a dăruit vouă Iisus, dând cugetelor noastre bună mireasmă.

Şi acum..., a Născătoarei

Din sângiurile tale cele sfinţite S-a întrupat Ziditorul tuturor, şi a ieşit din pântecele tău, păzindu-te pe tine Fecioară, o minunea minunilor! O arătare de taină nouă! care s-a lucrat întru tine întru toţi veci.

Irmos:

Să lăudăm să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pământul şi toate cele ce sunt pe el, mările şi toate izvoarele, cerurile cerurilor, lumina şi întunericul, gerul şi zăduful, fiii oamenilor şi preoţii, binecuvântaţi pe Domnul şi-L prea înălţaţi pe El în veci.

Cântarea a 9-a

Irmos: Făcut-a tărie cu braţul...

O cât este de mare această Biserică prea sfinţită, Sfinţilor fără de argint, către care venind, săvârşiţi măriri şi semne înfricoşate, şi minuni cu adevărat, înţelepţilor. Pentru aceasta adunându-ne astăzi, vă lăudăm pe voi cu mare glas.

Toţi să încheiem danţuri duhovniceşti, mărind pe Cosma cugetătorul de Dumnezeu, şi pe Damian cel ales, pe doimea cea cinstită, care prin fapte bune au slăvit pe Stăpânul a toată lumea, şi Dumnezeu şi Domnul şi Mântuitorul tuturor.

Slavă...

Deschisu-s-a tuturor pe pământ casă de doctorie, sfântă casa celor fără de arginţi, care încetează frigurile celor ce adesea vin către dânşii, şi izbăveşte pe cei necăjiţi de duhuri cumplite, şi dă tămăduire tuturor oamenilor.

Şi acum..., a Născătoarei

Fecioară ceea ce te-ai arătat mai presus decât Heruvimii, fă mintea mea mai presus de zburdările trupului şi de supărările vieţii, şi-mi dă putere a umbla cu bună podoabă pe căile cele de izbăvire, care ne duc la cetatea cea de sus, prea curată.

Irmos: Făcut-a tărie cu braţul Său pentru că a surpat pe cei puternici de pe scaune şi a înălţat pe cei smeriţi, Dumnezeul lui Israel, întru care ne-a cercetat pe noi, Răsăritul cel de Sus şi ne-a îndreptat pe calea păcii.

Luminânda

Podobie: Cu duhul în biserică...

Primind de la Dumnezeu darul tămăduirilor, fericiţilor cei fără de arginţi, tămăduiţi bolile, şi vindecaţi pe toţi, cei ce cu credinţă aleargă la dumnezeiască Biserica voastră. Pentru aceasta ca dintr-un glas dimpreună, după vrednicie fericim cinstită pomenirea voastră.

A Născătoarei

Podobie: Lumină neschimbată...

Arată milostivire de ascultare, prea lăudată Născătoare de Dumnezeu, şi mântuieşte pe cei ce se închină prea curatului tău chip, căci toţi la tine avem nădejde, ca la o folositoare întărită.

La Laude

Stihirile pe 4, glas al 4-lea:

Podobie: Dat ai semn...

Ca nişte râuri revărsătoare, şi arătat poezitoare cu apele Duhului, adăpaţi zidirea cu dumnezeieştile semne, şi cu dările vindecărilor cele minunate, şi patimile cele pierzătoare de suflet le uscaţi, şi bolile tămăduiţi, şi duhuri goniţi, purtătorilor de Dumnezeu fără de arginţi, şi rugătorilor pentru sufletele noastre. (de două ori)

Supunând patimile cele necuvântătoare, dăruiţi oamenilor şi dobitoacelor facerile de bine, cu puterile cele sufleteşti, de la Hristos fiind îmbogăţiţi cu darul tămăduirilor. Pentru aceasta săvârşind sfinţită, şi purtătoare de lumină prăznuirea voastră, cerem luminare sufletelor noastre.

Biserica voastră cea dumnezeiască, s-a arătat ca Cerul de luminoasă şi cerească, având acum ca nişte stele minunile cele de mântuire, şi ca un soare luminos dumnezeiască lucrarea vindecărilor, Cosma prea fericite, Damiane pururea pomenite, cei ce sunteţi slugi Domnului, şi rugători pentru sufletele noastre.

Slavă..., glasul al 4-lea

Izvorul tămăduirilor având sfinţilor cei fără de arginţi, tămăduiri daţi tuturor celor ce le trebuiesc; că de prea mari daruri v-aţi învrednicit de la izvorul cel pururea curgător al Mântuitorului Hristos; că a zis către voi Domnul, ca cei împreună râvnitori cu apostolii: Iată v-am dat vouă putere asupra duhurilor celor necurate, ca să le scoateţi pe ele, şi să tămăduiţi toată boala şi toată neputinţa. Pentru aceasta întru învăţăturile Lui bine vieţuind, în dar aţi luat în dar daţi tămăduind patimile sufletelor, şi ale trupurilor noastre.

Şi acum..., a Născătoarei

De tot felul de primejdii păzeşte pe robii tăi, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu ca să te slăvim pe tine, nădejdea sufletelor noastre.

A Crucii, a Născătoarei

Cea Preacurată văzând răstignit pe Hristos, Iubitorul de oameni, şi coasta pătrunsă cu suliţa, plângând striga: Ce este aceasta Fiul meu? Ce Ţi-au răsplătit Ţie nemulţumitoarele popoare, pentru bunătăţile cele ce ai făcut lor ? Şi Te sârguieşti ca să mă faci pe mine lipsită de Fiu, întrutot prea iubite; mă minunez Bunule Îndurate de răstignirea Ta cea de bunăvoie.

De voieşti, fă Slavoslovia mare, iar de nu, Stihoavna din Octoih,

Slavă..., a sfinţilor, glasul al 2-lea

Izvorul tămăduirilor, numai pe unul într-un an tămăduia; iar lăcaşul celor fără de arginţi, toată mulţimea celor bolnavi vindecă, că neîmpuţinată este şi necheltuită bogăţia sfinţilor. Pentru rugăciunile lor Hristoase Dumnezeule, miluieşte-ne pe noi.

Şi acum..., a Născătoarei

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub aco-perământul tău.

A Crucii, a Născătoarei

Podobie: Când de pe lemn, mort Te-ai pogorât, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase şi cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Strugurul cel întrutot copt Preacurată, pe care nelucrat L-ai purtat în pântece; dacă L-ai văzut pe Acesta spânzurat pe lemn, tânguindu-te ai strigat, zicând: Fiule, izvorăşte must prin care se va lepăda toată beţia patimilor, Făcătorule de bine, pentru mine care Te-am născut, prin îndurarea Ta milostivindu-Te.

Şi cealaltă slujbă a Utrenie după rânduială şi Otpustul.

Canon de rugăciune către Sfinţii mucenici doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, din Roma

Troparul Sfinţilor mucenici doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, din Roma, glasul al 8-lea: Sfinţilor cei fără de arginţi şi de minuni făcătorilor, cercetaţi neputinţele noastre şi ca unii care în dar aţi luat, în dar daţi-ne nouă.

Cântarea 1

Irmos: Celui ce a povăţuit de de mult pe Israel, scoţându-l din robia lui Faraon şi în pustie l-a hrănit, să cântăm Mântuitorului nostru Dumnezeu, căci cu slavă S-a prea slăvit.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Prin cuvinte de cântări să lăudăm astăzi cu glasuri de veselie pe cei prin har daţi de la Dumnezeu nouă, tuturor, doctori şi făcători de minuni, întărire Bisericii şi reazem credincioşilor.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cei ce întotdeauna ne zbatem de întreitele valuri, în adâncul bolilor şi în vifor cumplit de boli chinuitoare, veniţi să mergem cu bucurie la limanul doctorilor celor fără de arginţi ca să ne mântuim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Prin virtuţile cele prea luminate arătându-vă, fericiţilor, casă Dumnezeiescului şi Atot lucrătorului Duh, cu cercetările voastre ne arătaţi nouă această dumnezeiască casă noian de tămăduiri dumnezeieşti.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe tine, care eşti locaşul lui Dumnezeu, masa cea înţelegătoare, frumuseţea lui Iacob, pod peste care lesne se trece şi scară nemişcată, toate neamurile cu dragoste te fericim, Preacurată.

Cântarea a 3-a

Irmos: Cel ce întăreşti tunetul...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Doimea cea cinstită a dumnezeieştilor doctori cei fără de arginţi, fiind luminată în chip lăudat cu strălucirile cele în trei sori, luminează marginile pământului cu luminile tămăduirilor, întru slava Dumnezeului nostru.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind împreunaţi, sfinţilor, cu cetele îngereşti şi stând înaintea scaunului slavei cu toată cinstea, luaţi aminte la cei de jos cu milostivire, scoţându-i întotdeauna din răutăţi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Teologhisind, sfinţilor, că Treimea cea Dumnezeiască este Stăpânirea Însăşi, aţi vieţuit pe pământ ca nişte îngeri, împlinind voia cea dumnezeiască şi acum sunteţi fericiţi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel ce este Înfricoşător pentru oştile cele de sus, în chip de negrăit S-a sălăşluit întru tine, aflându-te mai curată decât firea cea văzută şi înţelegătoare, prea curată Fecioară pentru aceasta te fericim.

Irmos: Cel ce întăreşti tunetul şi zideşti duhul, întăreşte-mă, Doamne, ca să Te laud pe Tine cu adevărat şi să fac voia Ta; că nu este sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Dumnezeule, glasul Tău şi m-am temut, văzut-am lucrurile Tale şi m-am înspăimântat. Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Îmbrăcându-vă, sfinţilor, cu podoaba nestricăciunii, prin dezbrăcarea trupului celui pământesc, totdeauna staţi înaintea scaunului Treimii, împreună cu îngerii.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Patimile sufletelor celor cu multe dureri le vindecaţi şi bolile trupului le tămăduiţi, cei cu bune laude, fără de arginţi, dăruind sănătate şi mângâiere de toate cele ce aduc întristare.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cercetaţi pe cei ce cu dreaptă credinţă aleargă la sfântul vostru locaş, sfinţilor cei fără de arginţi, dăruind sănătate şi linişte de toate cele ce aduc întristare.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Făclia dumnezeieştii lumini se slăveşte, Născătoarea de Dumnezeu, cea mai aleasă decât toate făpturile, prin care s-a îndumnezeit omul, căci ea a născut pe Dumnezeu.

Cântarea a 5-a

Irmos: Fă să răsară mie, Doamne, lumina poruncilor Tale, că la Tine aleargă şi pe Tine Te laudă, duhul meu; că Tu eşti Dumnezeul nostru şi la Tine scap, Împăratul Păcii.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfinţii cei fără de arginţi, lăudaţi ai lui Hristos, trăgându-se de la Răsăritul cel cu adevărat dătător de lumină, luminează lumea cu razele tămăduirilor şi risipesc întunericul cel cumplit al patimilor.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cei ce suntem înviforaţi de boli, înecaţi de patimi şi cufundaţi cu întreitele valuri ale întâmplărilor celor fără de măsură, veniţi cu bucurie să scăpăm la limanul prea înţelepţilor doctori.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dorind sfinţii de Treimea cea mai presus de zei, s-au arătat ei slugi pentru aceea, cu milostivire tămăduiesc bolile cele cumplite ale tuturor, arătându-se pururea minunaţi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fă, Stăpână, să răsară raza dumnezeieştii cunoştinţe mie, celui ce sunt cumplit cuprins de întunericul necunoştinţei şi mă povăţuieşte către lumina pocăinţei, prea curată, ceea ce eşti uşa Luminii.

Cântarea a 6-a

Irmos: Viforul gândurilor...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Izvorând ape de vindecări, ca nişte izvoare de mântuire, spălaţi toată întinăciunea bolilor celor sufleteşti şi trupeşti, sfinţilor cei fără de arginţi, luminători ai lumii, cei prea luminaţi.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfânt este locaşul vostru, fiind împodobit cu minuni şi cu semne, la care tot omul, care aleargă cu tot sufletul, câştigă sănătate, fericindu-vă pe voi după datorie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca două stele strălucitoare la întărirea Bisericii lui Hristos şi cu bună credinţă o luminaţi pe dânsa cu razele tămăduirilor, lucrătorilor de minuni, cei cu nume mare.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Miluieşte-mă, Ceea ce ai născut pe Mântuitorul; căci mă tulbură adâncimea păcatelor şi mă înviforează valurile dezmierdărilor şi mă întristează furtuna duhurilor celor viclene.

Irmos: Viforul gândurilor apucându-mă, întru adâncul greşelilor celor nemăsurate mă trage. Dar Tu, Ocârmuitorule Bunule, mai înainte apucând, ocârmuieşte-mă ca pe proorocul şi mă mântuieşte.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Cei ce aţi primit harul tămăduirilor, daţi sănătate celor ce sunt întru nevoi, mărităţilor, doctori care sunteţi făcători de minuni şi cu cercetarea voastră, surpaţi semeţiile vrăjmaşilor, tămăduind lumea cu minunile.

Cântarea a 7-a

Irmos: Chipului celui de aur neînchinându-se tinerii lui Avraam, s-au lămurit ca aurul în topitoare în cuptorul focului; căci, ca într-o cămară luminată, dănţuiau cântând: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Poporul lui Dumnezeu adunându-se cu credinţă la biserica voastră, fericiţilor, vesteşte darurile voastre, laudă tămăduirile, măreşte vieţuirea cea dumnezeiască şi fericeşte pururea petrecerea voastră cea cinstită.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Veniţi cu credinţă să vedem izvorul care izvorăşte râuri de minuni şi cu veselie împreună Domnului să cântăm: Minunat eşti, Dumnezeule, cel ce faci mari minuni pe pământ, prin slugile Tale.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Înfrumuseţatu-s-a Biserica Sfinţilor celor fără de arginţi cu multe minuni, întru care se vindecă de multe feluri de boli cei ce cu credinţă neîndoită aleargă la dânsa şi pururea trimit laudă lui Dumnezeu, ca Unul Dătător de bunătăţi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pogorâtu-S-a Hristos ca ploaia pe lână în pântecele tău, Ceea ce eşti de la Dumnezeu dăruită şi au încetat pârâiele nelegiuirii şi ca un Dumnezeu a izvorât nestricăciune şi viaţă celor ce cântă: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri!

Cântarea a 8-a

Irmos: Pământul şi toate...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe pământ locuind, în ceruri aţi dobândit vieţuire cerească, nevoindu-vă bine şi surpând şarpele, aţi primit har a vindeca bolile oamenilor întru slava şi lauda Domnului, sfinţilor fără de arginţi.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Prin rugăciunea cea către Dumnezeu, sfinţilor, deschideţi ochii orbilor, şchiopilor le daţi bun umblet şi slăbănogilor sănătate desăvârşită, minunându-vă cu credinţă, Sfinţilor fără de arginţi pentru aceasta, după datorie vă lăudăm pe voi.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Ca un Rai înţelegător este pentru noi această casă a sfinţilor, care pururea aduce înainte bun miros de taină. Iar harul cel dumnezeiesc, pe care vi l-a dăruit vouă Domnul Iisus, dă cugetelor noastre bună mireasmă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Din sângiurile tale cele sfinte S-a întrupat Ziditorul tururor şi a ieşit din pântecele tău, păzindu-te pe tine, Fecioară. O, Minune a minunilor; o, Arătare de taină nouă, care s-a lucrat întru tine întru toţi vecii!

Irmos:

Să lăudăm să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pământul şi toate cele ce sunt pe el, mările şi toate izvoarele, cerurile cerurilor, lumina şi întunericul, gerul şi zăduful, fiii oamenilor şi preoţii, binecuvântaţi pe Domnul şi-L prea înălţaţi pe El în veci.

Cântarea a 9-a

Irmos: Făcut-a tărie cu braţul...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

O, cât este de mare această biserică prea sfinţită, sfinţilor fără de arginţi, către care venind, săvârşiţi lucruri mari şi semne înfricoşătoare şi adevărate minuni, înţelepţilor pentru aceasta, adunându-ne astăzi, vă lăudăm pe voi cu mare glas.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Toţi să dănţuim duhovniceşte mărind pe Sfântul mucenic Cosma, cugetătorul de Dumnezeu şi pe Sfântul mucenic Damian cel ales, pe doimea cea cinstită, care prin fapte bune, au slăvit pe Stăpânul a toată lumea, Dumnezeul, Domnul şi Mântuitorul tuturor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Deschisu-s-a tuturor pe pământ casă de tămăduire, sfânta casă a Sfinţilor celor fără de arginţi; care încetează frigurile celor ce adesea vin către dânşii şi izbăveşte pe cei necăjiţi de duhuri cumplite şi dăruieşte tămăduire tuturor oamenilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fecioară, ceea ce te-ai arătat mai presus decât heruvimii, fă mintea mea mai presus de zburdările trupului şi de supărările vieţii şi-mi dă putere a umbla cu bună podoabă pe căile cele de izbăvire, care ne duc la cetatea cea de sus, prea curată.

Irmos: Făcut-a tărie cu braţul Său pentru că a surpat pe cei puternici de pe scaune şi a înălţat pe cei smeriţi, Dumnezeul lui Israel, întru care ne-a cercetat pe noi, Răsăritul cel de Sus şi ne-a îndreptat pe calea păcii.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Dătători de tămăduiri minunaţi şi sfeşnice purtătoare de lumină ale minunilor v-aţi arătat tuturor prin harul Duhului; căci, văpaia patimilor răcorind cu credinţa, printr-însa încălziţi cugetul credincioşilor. Pentru aceasta, având noi locaşul vostru cel dumnezeiesc casă de tămăduire sufletelor, grăim către voi: rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, purtătorilor de Dumnezeu cei fără de arginţi, iertare de greşeli să dăruiască celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea voastră.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Pe tine, Fecioară, ca pe ceea ce singură între femei ai născut mai presus de fire pe Dumnezeu cu trup, toate neamurile omeneşti te fericesc; că Focul Dumnezeirii întru tine s-a sălăşluit şi ca pe un Prunc cu lapte ai hrănit pe Ziditorul şi Domnul. Pentru aceasta, neamul îngeresc şi omenesc, după vrednicie slăvim preasfântă naşterea ta şi cu un glas grăim către tine: roagă pe Fiul tău şi Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce cu credinţă ne închinăm Preasfintei naşterii tale.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Pe Mieluşelul şi Păstorul şi Mântuitorul, Mieluşeaua văzându-L fără dreptate ridicat pe Cruce, plângând se tânguia cu amar: lumea se bucură luând izbăvire prin Tine, iar pântecele meu arde, văzând Răstignirea Ta, pe care o rabzi pentru mi-

lostivirea milei, Preabunule Dumnezeule, Doamne, cel fără de păcat. Acesteia cu credinţă să-i grăim: milostivire arată, Fecioară, spre noi şi iertare de păcate să dăruiască celor ce ne închinăm patimilor Lui.

Acatistul Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian (1 iulie)

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.

Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Cei aleşi făcători de minuni, răbdătorilor de patimi ai lui Hristos şi doctori prea înţelepţi, care în dar daţi sănătate celor ce sunt în boli, cele de laudă aducem vouă, sprijinitorilor noştri şi ajutătorilor întru necazuri; iar voi, fiind vase alese ale harului vindecaţi rănile noastre cele sufleteşti şi cele trupeşti. Pentru aceasta, slăvind pe Dumnezeu cel minunat întru sfinţii Săi, pe voi cu osârdie vă fericim: ***Bucuraţi-vă, Cosma şi Damiane, sfinţilor doctori fără de arginţi şi prea slăviţilor făcători de minuni!***

Icosul 1

Râvnind vieţii celei îngereşti, aţi defăimat cele pământeşti, şi încununându-vă cu nevoinţa muceniciei, v-aţi învrednicit să priviţi faţa Domnului puterilor. Deci rugaţi-vă cu sârguinţă pentru noi cei ce alergăm cu sârguinţă către ajutorul vostru şi cele de laudă strigăm vouă:
Bucuraţi-vă, rugători calzi pentru cei ce cinstesc sfântă pomenirea voastră;
Bucuraţi-vă, că voi casa, avuţia şi toate agoniselile părinţilor întru nimic le-aţi socotit;
Bucuraţi-vă, care fără împuţinare vindecaţi pe cei părăsiţi de doctori;
Bucuraţi-vă, cei ce pe cei săraci cu milostenia voastră i-aţi hrănit;
Bucuraţi-vă, cei ce aţi mângâiat pe cei ce sufereau de îndurarea inimii;
Bucuraţi-vă, cei ce prin curăţie şi cu sfinţenie v-aţi asemănat îngerilor;
Bucuraţi-vă, făclii ale luminii celei dumnezeieşti;
Bucuraţi- vă, oameni cereşti şi îngeri pământeşti;

Bucuraţi-vă, că voi creştinilor le sunteţi scăpare neruşinată;
Bucuraţi-vă, cei ce v-aţi smerit toată viaţa voastră chiar până la suflarea cea de pe urmă întru slujire Domnului;
Bucuraţi-vă, primitorii cei prea luminaţi ai harului, vase ale Sfântului Duh;
Bucuraţi-vă, grabnici ajutători ai tuturor celor ce vă cheamă pe voi;
Bucuraţi-vă, Cosma şi Damiane, sfinţilor doctori cei fără de arginţi şi prea slăviţi făcători de minuni!

Condacul al 2-lea

Văzând bunul Dumnezeu începuturile voastre cele bune şi osârdia voastră cea către buna cinstire, că toate cele pământeşti şi bunurile lumii acesteia întru nimic socotindu-le, întru o necunoscută osteneală aţi petrecut, din dragoste pentru aproapele şi sufletele voastre cu bunele moravuri le-aţi împodobit, v-aţi umplut de Duhul Sfânt, cu raza căruia să ne strălucim şi noi, cereţi-ne de la Hristos Dumnezeu, ca împreună cu voi să-i cântăm Lui: ***Aliluia!***

Icosul al 2- lea

Cu înţelegerea adevăratei cunoştinţe de Dumnezeu aţi învăţat pe împăratul cel fără de lege, înţelepţindu-l pe acela cu puterea cuvintelor voastre, prin care cu îndrăzneală aţi propovăduit pe Hristos. Drept aceea lăudând îndrăzneala voastră, srigăm aşa:
Bucuraţi-vă, cei ce nu v-aţi lăsat prinşi de înşelarea împăratului celui nelegiuit;
Bucuraţi-vă, cei ce cu îndrăzneală aţi mărturisit înaintea lui adevărul lui Hristos;
Bucuraţi-vă, cei ce nu v-aţi temut de îndrăznirea lui;
Bucuraţi-vă, cei ce aţi ruşinat adunările celor fără de lege;
Bucuraţi-vă, propovăduitorii cei neînfricaţi ai adevărului;
Bucuraţi-vă, nimicitorii slujirii idoleşti;
Bucuraţi-vă, luptătorii credinţei celei drept slăvitoare;
Bucuraţi-vă, mărturisitorii cei neclintiţi, plini de duhul răbdării şi al râvnei pentru slava lui Dumnezeu;
Bucuraţi-vă, vestitorii cei fără de tăcere ai poruncilor lui Dumnezeu;
Bucuraţi-vă, povăţuitorii credincioşi ai cugetării de Dumnezeu;
Bucuraţi-vă, solitorii cei de nădejde ai împărăţiei lui Dumnezeu pentru noi;
Bucuraţi-vă, cei ce nu ne părăsiţi pe noi şi nici chiar după moartea voastră;
Bucuraţi-vă, Cosma şi Damiane, sfinţilor doctori cei fără de arginţi şi prea slăviţi făcători de minuni!

Condacul al 3- lea

Cu puterea celui Preaînalt, dată vouă încă din viaţa cea vremelnică, aţi primit stăpânire de a tămădui minunat toate bolile; iar după moartea voastră mai cu seamă

v-a proslăvit Dumnezeu pe voi cu multe faceri de minuni, ca toţi să alergăm către voi rugându-ne pentru tămăduirea de bolile trupeşti, dar mai cu seamă de cele sufleteşti, şi lui Dumnezeu cu mare glas să-i strigăm: ***Aliluia!***

Icosul al 3- lea

Având moaştele voastre cele mult vindecătoare, ca pe o comoară de mult preţ, ne bucurăm şi cu dragoste lăudând darul tămăduirilor dat vouă de la Dumnezeu, cu mulţumire strigăm:

Bucuraţi-vă, mijlocitorii cei calzi către Dumnezeu pentru noi;
Bucuraţi-vă, cei ce cugetările cele elineşti întru nimic le-aţi socotit;
Bucuraţi-vă, făclii luminoase ale Romei;
Bucuraţi-vă, luminătorii ţărilor întunecate de rătăcirea cea păgânească;
Bucuraţi-vă, povăţuitorii bărbăţiei şi ai răbdării;
Bucuraţi-vă, căci răbdând fără de vină uciderea cu pietre, sfârşit mucenicesc aţi luat;
Bucuraţi-vă, cei ce aţi pătimit din dragoste pentru Hristos;
Bucuraţi-vă, robii lui Dumnezeu cei ce aţi primit de la Hristos Domnul cununi de biruinţă;
Bucuraţi-vă, cei ce aţi arătat tuturor minunatul şi prea frumosul chip al smereniei şi al blândeţii;
Bucuraţi-vă, temelia cea neclintită a Ortodoxiei;
Bucuraţi-vă, slava cea luminoasă a răbdătorilor de chinuri;
Bucuraţi-vă, frumoşi tămăduitori, care de la nimeni n-aţi luat plată pentru tămăduiri,
Bucuraţi-vă, Cosma şi Damiane, sfinţilor doctori fără de arginţi şi prea slăviţi făcători de minuni!

Condacul al 4-lea

Viforul cel mare al iuţimii împăratului Carin n-a putut să clintească sufletele voastre, şi când credincioşii v-au ascuns într-o peşteră oarecare de cei ce căutau să vă ia pe voi, de voie aţi stat înaintea ostaşilor strigând: pe noi luaţi-ne, căci noi suntem cei pe care îi căutaţi. Deci, înfăşuraţi fiind în lanţuri, aţi fost duşi la Roma. Iar noi sărutând credinţa voastră şi lanţurile, cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Auzind oamenii de la Roma dragostea voastră cea mare către cei suferinzi şi doctorisirea voastră cea minunată de pretutindeni alergau către voi cu credinţă în harul lui Dumnezeu cel aducător de vindecări ce lucra întru voi; şi primind grabnică tămăduire, proslăveau pe Dumnezeu, iar pe voi, tămăduitorii lor cei milostivi vă măreau, învăţându-ne şi pe noi să vă lăudăm aşa:

Bucuraţi-vă, propovăduitorii cei nebiruiţi ai lui Dumnezeu cel adevărat;
Bucuraţi-vă, cei ce cu bună biruinţă aţi luat arma crucii lui Hristos;
Bucuraţi-vă, doctorii cei buni şi grabnici ajutători a celor suferinzi;
Bucuraţi-vă, cei ce tămăduiţi în dar pe toţi cei neputincioşi;
Bucuraţi-vă, cei ce izvorâţi şi acum tămăduiri din belşug;
Bucuraţi-vă, milostivii mângâietori ai celor ce sunt întru nevoi şi întru necazuri;
Bucuraţi-vă, cei ce ne apăraţi în toate înconjurările;
Bucuraţi-vă, ocrotirea cea mântuitoare a celor lipsiţi de ajutor;
Bucuraţi-vă, prea slăvită împodobire a celor drepţi;
Bucuraţi-vă, solirea noastră cea tare;
Bucuraţi-vă, rugătorii cei sârguincioşi către Dumnezeu pentru noi;
Bucuraţi-vă, grabnici ajutători ai tuturor celor ce vă cheamă pe voi cu credinţă;
Bucuraţi-vă, Cosma şi Damiane, sfinţilor doctori fără de arginţi şi prea slăviţi făcători de minuni!

Condacul al 5-lea

Pe calea cea cu dumnezeiască umblare, într-adevăr aţi mers robii lui Hristos, când eraţi duşi în legături la Roma, pentru că nu v-aţi închinat idolilor, ci lui Hristos unuia I-aţi slujit, amare încercări aţi răbdat, sfinţilor; însă toate le-aţi răbdat pentru Hristos cel ce v-a iubit. Drept aceea, minunându-ne de răbdarea cea mare şi de dragostea voastră cea tare către Dumnezeu, împreună cu voi cântăm Lui: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Văzând împăratul că prin puterea lui Hristos s-a tămăduit, laudă Aceluia a dat, iar noi slăvim pe Dumnezeu, vă fericim pe voi, plăcuţii Lui slăviţi, strigând aşa:
Bucuraţi-vă, cei ce aţi iubit cele de sus mai mult decât cele de jos;
Bucuraţi-vă, cei ce pe pământ aţi râvnit vieţii îngereşti;
Bucuraţi-vă, că lepădând mulţimea dumnezeilor, de buna credinţă cea părintească nu v-aţi îndepărtat;
Bucuraţi-vă, că toate avuţiile voastre, după cuvântul Domnului le-aţi împărţit săracilor ca pe Hristos să-l câştigaţi;
Bucuraţi-vă, cei ce pe alţii i-aţi învăţat nu numai cu cuvântul, ci mult mai vârtos cu fapta şi cu rugăciunea neîncetată către Dumnezeu;
Bucuraţi-vă, cei ce arătaţi şi acum izvorul tămăduirilor cel neîmpuţinat;
Bucuraţi-vă, cei ce ne îmbogăţiţi pe noi cu revărsarea minunilor date vouă de la Dumnezeu;
Bucuraţi-vă, cei ce aţi gătit în voi locaş lui Dumnezeu;
Bucuraţi-vă, grabnică auzire a celor lipsiţi;
Bucuraţi-vă, îngrijirea cea primită a celor necăjiţi;
Bucuraţi-vă, nădejdea cunoscută a celor deznădăjduiţi;

Bucuraţi-vă, grabnică doctorisire a celor ce bolesc;
Bucuraţi-vă, Cosma şi Damiane, sfinţilor doctori fără de arginţi şi prea slăviţi făcători de minuni!

Condacul al 6- lea

Propovăduitori ai numelui lui Hristos fiind în viaţa voastră şi acum mărturisiţi puterea Aceluia prin minunile ce sunt izvorâte de la icoana voastră, şi după cum oarecând n-aţi trecut cu vederea credinţa unei femei oarecare, ci, arătându-vă ei în vis, i-aţi dăruit uşurare de boală aşa şi rugăciunile noastre şi glasurile de cântări auziţi-le, o, sfinţilor cei fără de arginţi! Luaţi aminte la credinţa şi dragostea poporului vostru şi acoperământul vostru cel de sus dăruiţi-l celor ce vă laudă pe voi şi cântă lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Răsărita ca lumină dreptatea voastră, când ocărâţi la judecata împăratului, aţi zis către el: noi nu tămăduim bolile cu meşteşugul vrăjitoresc, ci ***cu puterea Mântuitorului nostru Iisus Hristos, după cum ne-a poruncit Acela zicând: pe cei bolnavi îi vindecaţi, pe cei leproşi îi curăţiţi, în dar aţi luat, în dar să daţi.*** Drept aceea, minunându-ne de îndrăzneala voastră, vă fericim pe voi cu acestea:
Bucuraţi-vă, cei ce ne-aţi arătat nouă pildă de tărie şi de credinţă;
Bucuraţi-vă, cei ce vă desfătaţi pururi de bucuria Raiului;
Bucuraţi-vă, prea înţelepţi semănători ai dreptei credinţe;
Bucuraţi-vă, slăviţii propovăduitori ai dreptei credinţe;
Bucuraţi-vă, dascălilor care povăţuiţi spre cer;
Bucuraţi-vă, povăţuitorii cei neadormiţi ai vieţuirii celei curate şi fără de prihană;
Bucuraţi-vă, calzi ascultători ai celor ce se roagă vouă;
Bucuraţi-vă, călăuze către mântuire prea alese şi credincioase;
Bucuraţi-vă, povăţuitori buni ai celor ce vor să vieţuiască cu bună credinţă şi plăcut lui Dumnezeu;
Bucuraţi-vă, solitori de cele bune pentru toţi cei ce cinstesc pomenirea voastră;
Bucuraţi-vă, cei ce cu bine aţi sfârşit alegerea voastră;
Bucuraţi-vă, cei ce aţi primit de la Stăpânul Hristos cununile dreptăţii;
Bucuraţi-vă, Cosma şi Damiane, sfinţilor doctori fără de arginţi şi prea slăviţi făcători de minuni!

Condacul al 7-lea

Vrând să descoperiţi puterea lui Hristos Împăratului celui rău credincios, fiind plini de Duh Sfânt aţi zis: fii ruşinat tu, o, Carine, cu dumnezeii tăi! Şi îndată i s-a schimbat lui faţa şi grumazul i s-a sucit, şi se ruga către voi grăind: iată acum văd că sunteţi robii adevăratului Dumnezeu. Deci vă rog pe voi ca după cum vindecaţi

pe alţii, aşa tămăduiţi-mă şi pe mine, ca şi eu împreună cu voi să cânt lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Minunaţilor rugători pentru noi, tămăduitorii sufletelor şi trupurilor noastre şi mijlocitorii mântuirii veşnice, cu inimă mulţumitoare, cântând cântare de laudă lui Dumnezeu cel ce ne-a dăruit nouă astfel de mari făcători de minuni, aducem şi vouă laudele acestea:

Bucuraţi-vă, cei ce aţi mirat mirarea voastră pe îngeri;
Bucuraţi-vă, cei ce aţi luminat pe toţi cu strălucirea minunilor voastre;
Bucuraţi-vă, vindecători grabnici şi fără de plată de toate durerile;
Bucuraţi-vă, cei ce prin sprijineala voastră tămăduiţi pe cei slăbănogiţi;
Bucuraţi-vă, cei ce ne însănătoşiţi din bolile cele de nevindecat;
Bucuraţi-vă, cei ce cu vrednicie aţi săvârşit nevoinţa pământească a vieţuirii voastre;
Bucuraţi-vă, cei ce mijlociţi pururi în faţa lui Dumnezeu pentru noi cei goliţi de fapte bune;
Bucuraţi-vă, că pe toţi cei credincioşi şi luminaţi cu strălucirea înţelepciunii celei date vouă de la Domnul;
Bucuraţi-vă, rugătorii prea minunaţi pentru noi şi sprijinitorii noştri;
Bucuraţi-vă, viteji răbdători de patimi ai lui Hristos;
Bbucuraţi-vă, cei ce aţi sfinţit pământul cu sângiuirile voastre;
Bucuraţi-vă, cei ce aţi vădit nebunia idolească;
Bucuraţi-vă, Cosma şi Damiane, sfinţilor doctori fără de arginţi şi prea slăviţi făcători de minuni!

Condacul al 8-lea

Văzând vieţuirea voastră cea străină de lume, să ne înstrăinăm şi noi de deşertăciunea aceleia, şi mintea la ceruri ridicându-o, să strigăm către voi, sfinţilor cei fără de arginţi; potoliţi durerile izvorând vindecări pline de dar tuturor celor ce aleargă cu osârdie spre ajutorul vostru şi strigă lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 8-lea

Toată viaţa voastră cea de pe pământ umplând-o de dragoste către Dumnezeu şi aproapele, sfinţilor doctori fără de arginţi, Cosma şi Damiane, şi acum vă arătaţi grabnici ajutători tuturor celor ce vă cheamă cu credinţă, nu numai celor ce aleargă aproape la sfintele voastre moaşte, ci şi celor ce sunt departe izvorâţi tămăduiri. Întru aceasta vă aducem laudele acestea:

Bucuraţi-vă, cei ce aţi slujit cu credinţă unui Dumnezeu, celui slăvit în Treime;
Bucuraţi-vă, cei ce prea înţelept aţi ales singurul lucru ce este spre trebuinţă;

Bucuraţi-vă, că în osteneală fără de oboseală şi întru nevoinţă zilele şi nopţile voastre fără nici o trândăvie le-aţi petrecut;
Bucuraţi-vă, că printr-o astfel de viaţă a voastră strâmtorată şi cu scârbe, slava lui Dumnezeu aţi înmulţit-o printre oameni;
Bucuraţi-vă, ucenicii cei viteji ai lui Hristos;
Bucuraţi-vă, că învăţători şi făcători ai poruncilor lui Hristos v-aţi arătat;
Bucuraţi-vă, că voi cu numele celor mari sunteţi numiţi întru Împărăţia cerurilor;
Bucuraţi-vă, căci cu slava lui Hristos toată lumea o aţi strălucit;
Bucuraţi-vă, căci cu patima voastră aţi luat nepătimirea;
Bucuraţi-vă, că voi cu moartea de mucenici nemurirea v-aţi agonisit;
Bucuraţi-vă, cei proslăviţi în cer şi pe pământ ca îngerii;
Bucuraţi-vă, că purtând cununi şi acum staţi înaintea lui Dumnezeu;
Bucuraţi-vă, Cosma şi Damiane; sfinţilor doctori fără de arginţi şi prea slăviţi făcători de minuni;

Condacul al 9-lea

Toată firea omenească s-a mirat de strălucirea harului lui Dumnezeu în voi, Sfinţilor Cosma şi Damiane, când nelegiuitul Carin, văzând minunile făcute de voi întru numele Domnului Iisus Hristos, a crezut şi a prea slăvit pe Dumnezeu. Pentru aceasta şi noi slăvind pe cel ce v-a dat vouă o astfel de putere, cântăm Lui: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Ritorii cei cu multă faimă nu se pricep îndeajuns să descrie mulţimea dragostei voastre, de care eraţi plini întru Domnul faţă de oameni, sfinţilor plăcuţi lui Dumnezeu. Pentru aceasta din adâncul inimilor noastre strigăm către voi:
Bucuraţi-vă, cei ce aţi slujit Domnului vostru până la moarte;
Bucuraţi-vă, cei ce aprinşi de focul dragostei lui Dumnezeu aţi stins focul jertfelor idoleşti;
Bucuraţi-vă, cei ce aţi iubit pe aproapele mai mult decât pe voi înşivă;
Bucuraţi-vă, cei ce pe bolnavi şi neputincioşi i-aţi cercetat;
Bucuraţi-vă, cei ce nevoile celor sărmani le-aţi preîntâmpinat;
Bucuraţi-vă, mângâietorii celor întristaţi;
Bucuraţi-vă, sprijinitorii celor deznădăjduiţi;
Bucuraţi-vă, hrănitorii celor orfani;
Bucuraţi-vă, ajutătorii celor suferinzi;
Bucuraţi-vă, slobozitorii celor asupriţi;
Bucuraţi-vă, că sfârşind cu bine alergarea lui Hristos v-aţi înălţat;
Bucuraţi-vă, că întru Împărăţia Lui sălăşluiţi;

Bucuraţi-vă, Cosma şi Damiane, sfinţilor doctori fără de arginţi şi prea slăviţi făcători de minuni!

Condacul al 10-lea

Vrând să mântuiască pe cei mulţi, arătatu-v-a Domnul nouă, pe voi făcătorii Săi de minuni. Căci cine nu se va umili văzând compătimirea voastră cea fără de măsură faţă de toţi. Deci cine nu vă va ferici pe voi, căci nu numai pe oameni îi vindecaţi de neputinţe, ci şi dobitoacele le miluiţi. Nu lepădaţi, deci, şi rugăciunile noastre, ci revărsaţi neînpuţinat peste noi toţi milele voastre cele mari şi bogate, ca să strigăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Ziduri sunteţi tuturor celor ce laudă minunile voastre, o doctori fără de plată şi celor ce aleargă la sprijinul vostru; ziduri şi scuturi sunteţi, care îngrădiţi de toate nevoile pe cei ce cu osârdie vă cheamă întru ajutor. Pentru aceea şi pe noi ne îngrădiţi de sărăcie, de necazuri şi de boli, rugându-ne şi cu căldură strigăm către voi:

Bucuraţi-vă, cei ce aţi întrecut întru răbdare tăria adamantelor (diamantelor);
Bucuraţi-vă, cei ce nevinovaţi aţi suferit de la pizma unui iubitor de arginţi;
Bucuraţi-vă, slăviţi sprijinitori întru necazuri;
Bucuraţi-vă, întărirea celor neputincioşi şi obidiţi;
Bucuraţi-vă, îmbogăţitorii prea înduraţi ai celor săraci şi lipsiţi;
Bucuraţi-vă, hrănitorii cei milostivi ai celor flămânzi;
Bucuraţi-vă, prea înţelepţi vindecători ai celor cuprinşi de dureri şi de boli grele;
Bucuraţi-vă, calzi apărători din toate înconjurările necazurilor ai celor ce aleargă către voi cu credinţă;
Bucuraţi-vă, că pomenirea voastră de toţi e slăvită pe pământ;
Bucuraţi-vă, că numele voastre sunt scrise în ceruri;
Bucuraţi-vă, că prea slăviţi sunteţi de la Dumnezeu;
Bucuraţi-vă, Cosma şi Damiane, sfinţilor doctori fără de arginţi şi prea slăviţi făcători de minuni!

Condacul al 11-lea

Cântarea cea cu totul de umilinţă, ce se aduce acum de către noi, nu este de ajuns spre lauda prea slăvitelor voastre nevoinţe şi osteneli pe care le-aţi luat în viaţa aceasta asupra voastră; însă îndrăznind, cerem, ca primind rugăciunea noastră cea cu osârdie şi pe noi să ne izbăviţi din nevoi cu rugăciunile voastre ca să cântăm lui Dumnezeu, cu inimă umilită: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Minte strălucitoare de lumină şi cerească aţi arătat oarecând înaintea lui Carin, mustrând rătăcirea aceluia; iar acum prin nestricăciunea moaştelor voastre şi prin mulţimea minunilor, întăriţi dreapta credinţă. Pentru aceasta cu mulţumită strigăm vouă:
Bucuraţi-vă, cei ce aţi propovăduit cuvântul cel ipostatic;
Bucuraţi-vă, cei ce cu bună credinţă aţi surpat puterea idolească;
Bucuraţi-vă, că prin voi s-a călcat slujirea idolilor;
Bucuraţi-vă, că prin voi s-a propovăduit închinarea lui Hristos;
Bucuraţi-vă, prea înţelepţi dascăli ai tuturor faptelor bune;
Bucuraţi-vă, că după ostenelile pământeşti întru locaşurile cereşti săltaţi;
Bucuraţi-vă, că şi după mutarea voastră nu ne părăsiţi;
Bucuraţi-vă, că tuturor celor ce vă cheamă pe voi cu credinţă le daţi grabnic ajutor;
Bucuraţi-vă, sfinţilor doctori, căci vindecaţi bolile noastre;
Bucuraţi-vă, cei ce nu îndepărtaţi rugăciunile celor credincioşi;
Bucuraţi-vă, cei ce mijlociţi şi pentru noi nevrednicii la scaunul lui Dumnezeu;
Bucuraţi-vă, Cosma şi Damiane, sfinţilor doctori fără de arginţi şi prea slăviţi făcători de minuni!

Condacul la 12-lea

Harul pe care vi l-a dat vouă Domnul Dumnezeu ca să tămăduiţi toate neputinţele cele sufleteşti şi trupeşti, astăzi ne-a adunat, ca să cinstim pomenirea voastră, sfinţilor fără de arginţi, Cosma şi Damiane. Deci, cu cucernicie privind la cinstită icoana voastră şi cu umilinţa inimii căzând înaintea ei, rugăm să ne izbăvim noi toţi de toate relele şi durerile, ca să cântăm toţi lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Cântând minunile voastre, ostenelile şi nevoinţele le lăudăm, fericim sfârşitul mucenicesc, cinstim mijlocirea şi puterea voastră sprijin pentru toţi care cer ajutorul vostru; mărim pe Dumnezeu dătătorul tuturor de bunătate, care ne-a dăruit nouă rugători atât de minunaţi şi cu umilinţă strigăm:
Bucuraţi-vă, cei ce credincios aţi propovăduit pe Iisus Domnul;
Bucuraţi-vă, martorii viteji ai adevărului Lui;
Bucuraţi-vă, calzi mijlocitori pentru noi la scaunul Lui;
Bucuraţi-vă, doctorii trupurilor noastre cei cu bună îndurare;
Bucuraţi-vă, moştenitorii Împărăţiei cerurilor şi ai bunătăţilor celor veşnice;
Bucuraţi-vă, nădejdea noastră cea tare în Dumnezeu;
Bucuraţi-vă, cei ce izvorâţi mirul cel bine mirositor al vindecărilor;
Bucuraţi-vă, cei ce îndepărtaţi cu rugăciunile voastre puterea cea rea a patimilor;
Bucuraţi-vă, dătătorii de vindecări şi izvoare de minuni;
Bucuraţi-vă, stâlpii cei purtători de lumină ai Bisericii şi scuturi nemişcate;

Bucuraţi-vă, doimea cea cu chip de lumină a înţelepţilor celor fără de argint;
Bucuraţi-vă, Cosma şi Damiane, sfinţilor doctori fără de arginţi şi prea slăviţi făcători de minuni!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
O, prea minunaţilor doctori fără de arginţi, făcători de minuni, tăinuitori şi slăviţii plăcuţi ai lui Dumnezeu, Cosma şi Damiane, primiţi aceste rugăciuni ale noastre, care se înalţă cu inimă zdrobită, vindecaţi bolile noastre cele de multe feluri şi prin calda voastră sprijineală cereţi nouă de la Hristos Dumnezeu izbăvire de toate nevoile şi necazurile, iertare greşelilor noastre şi nădejdea cea bună a mântuirii veşnice, ca să ne învrednicim împreună cu voi şi cu toţi sfinţii întru nesfârşiţii veci să cântăm lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru: Aliluia!

Apoi se zice iarăşi:

Icosul 1
Râvnind vieţii celei îngereşti, aţi defăimat cele pământeşti, şi încununându-vă cu nevoinţa muceniciei, v-aţi învrednicit să priviţi faţa Domnului puterilor. Deci rugaţi-vă cu sârguinţă pentru noi cei ce alergăm cu sârguinţă către ajutorul vostru şi cele de laudă strigăm vouă:
Bucuraţi-vă, rugători calzi pentru cei ce cinstesc sfântă pomenirea voastră;
Bucuraţi-vă, că voi casa, avuţia şi toate agoniselile părinţilor întru nimic le-aţi socotit;
Bucuraţi-vă, care fără împuţinare vindecaţi pe cei părăsiţi de doctori;
Bucuraţi-vă, cei ce pe cei săraci cu milostenia voastră i-aţi hrănit;
Bucuraţi-vă, cei ce aţi mângâiat pe cei ce sufereau de îndurarea inimii;
Bucuraţi-vă, cei ce prin curăţie şi cu sfinţenie v-aţi asemănat îngerilor;
Bucuraţi-vă, făclii ale luminii celei dumnezeieşti;
Bucuraţi- vă, oameni cereşti şi îngeri pământeşti;
Bucuraţi-vă, că voi creştinilor le sunteţi scăpare neruşinată;
Bucuraţi-vă, cei ce v-aţi smerit toată viaţa voastră chiar până la suflarea cea de pe urmă întru slujire Domnului;
Bucuraţi-vă, primitorii cei prea luminaţi ai harului, vase ale Sfântului Duh;
Bucuraţi-vă, grabnici ajutători ai tuturor celor ce vă cheamă pe voi;
Bucuraţi-vă, Cosma şi Damiane, sfinţilor doctori cei fără de arginţi şi prea slăviţi făcători de minuni!

Condacul 1
Cei aleşi făcători de minuni, răbdătorilor de patimi ai lui Hristos şi doctori prea înţelepţi, care în dar daţi sănătate celor ce sunt în boli, cele de laudă aducem vouă,

sprijinitorilor noştri şi ajutătorilor întru necazuri; iar voi, fiind vase alese ale harului vindecaţi rănile noastre cele sufleteşti şi cele trupeşti. Pentru aceasta, slăvind pe Dumnezeu cel minunat întru sfinţii Săi, pe voi cu osârdie vă fericim: ***Bucuraţi-vă, Cosma şi Damiane, sfinţilor doctori fără de arginţi şi prea slăviţilor făcători de minuni!***

Rugăciune

Către voi, sfinţilor doctori fără de arginţi şi făcătorilor de minuni, Cosma şi Damiane, ca spre nişte grabnici ajutători şi calzi rugători pentru mântuirea noastră, noi cei nevrednici plecăm genunchii, alergăm şi căzând cu osârdie strigăm: nu treceţi cu vederea rugăciunea noastră a celor păcătoşi, neputincioşi, căzuţi în multe fărădelegi şi care greşim în toate zilele şi ceasurile.

Rugaţi pe Domnul ca să tindă nouă nevrednicilor robilor Săi milele sale cele mari şi bogate şi să ne izbăvească pe noi de tot necazul şi durerea, căci voi aţi luat de la Domnul şi Mântuitorul nostru Iisus Hristos harul cel neîmpuţinat al tămăduirilor

pentru credinţa cea tare, tămăduirea cea fără de plată şi sfârşitul nostru cel mucenicesc.

Auziţi-ne pe noi cei ce ne rugăm şi cu mijlocirea voastră cea bine primită cereţi de la Dumnezeu binecuvântare pentru noi toţi; iarăşi căzând cu sârguinţă ne rugăm: cereţi-ne nouă de la Domnul toate cele folositoare spre bine în viaţa noastră cea vremelnică, dar mai ales cele ce slujesc spre mântuirea cea veşnică, ca să ne învrednicim prin rugăciunile voastre a primi sfârşit creştinesc fără durere, neruşinat, cu pace şi ca să ne izbăvim de toate uneltirile diavoleşti şi de munca de veci; iar ai Împărăţiei Cerurilor, celei fără de sfârşit şi fericite, moştenitori să fim.

Aşa, plăcuţilor ai lui Dumnezeu, nu încetaţi rugându-vă pentru noi cei ce alergăm către voi cu credinţă.

Că deşi după mulţimea păcatelor noastre, nu suntem vrednici de milostivirea voastră, voi, fiind urmaşi credincioşi ai iubirii de oameni a lui Dumnezeu, faceţi ca să aducem roade vrednice de pocăinţă şi să ajungem la odihna cea veşnică, lăudând şi binecuvântând pe Domnul şi Dumnezeul şi Mântuitorul nostru Iisus Hristos, cel minunat întru sfinţii Săi, şi pe prea curata Maica Sa şi sprijinitoarea voastră cea caldă, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Sursa:
https://doxologia.ro/ceaslov/acatiste/acatistul-sfintilor-mucenici-doctori-fara-de-arginti-cosma-damian

Acatistul Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;

Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu

adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Troparul: Doctorii cei înţelepţi ai lumii, de la Dumnezeu luând compătimirea, rugaţi-vă şi acum pentru noi cei ce strigăm: Doamne, mântuieşte poporul Tău şi ţara aceasta şi slobozeşte sufletele noastre de cumplitele primejdii, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu şi ale Sfinţilor Cosma şi Damian, tămăduitorilor Tăi fără de arginţi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Iarăşi **Troparul**: Doctorii cei înţelepţi ai lumii, de la Dumnezeu luând compătimirea, rugaţi-vă şi acum pentru noi cei ce strigăm: Doamne, mântuieşte poporul Tău şi ţara aceasta şi slobozeşte sufletele noastre de cumplitele primejdii, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu şi ale Sfinţilor Cosma şi Damian, tămăduitorilor Tăi fără de arginţi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Minunea minunilor văzându-o întru tine, Ceea ce eşti plină de dar, făptura se bucură, că ai zămislit fără sămânţă şi ai născut în chip de negrăit pe cel pe care căpeteniile îngereşti a-L vedea nu pot. Pe Acela roagă-L pentru sufletele noastre.

Doamne miluieşte (de trei ori),

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 50

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea, şi de păcatul meu mă curăţeşte. Că fărădelegea mea eu o cunosc, şi păcatul meu înaintea mea este pururea. Ţie Unuia am greşit, şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi, spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite. Întoarce faţa Ta de către păcatele mele, şi toate fărădelegile mele şterge-le. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi Duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la faţa Ta, şi Duhul Tau cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale, şi cu Duh stăpânitor mă întăreşte. Învăţa-voi pe cei fără de lege căile Tale, şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu, duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, şi să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Condacul 1

Fără de sfârşit este harul sfinţilor pe care de la Hristos l-au luat. Pentru aceasta şi moaştele lor lucrează neîncetat cu dumnezeiasca putere şi chiar numele lor numai fiind chemat, izbăvesc de boli de netămăduit. Prin aceştia Doamne slobozeşte-ne şi pe noi de patimile trupeşti şi sufleteşti, ca mulţumind să strigăm: ***Bucuraţi-vă Cosma şi Damiane, Sfinţilor doctori fără de arginţi!***

Icosul 1

După răsărirea cea trupească a Domnului nostru Iisus Hristos, pretutindeni s-a auzit că un lucru de mirare viaţa tuturor sfinţilor mucenici pentru că puterea Mântuitorului s-a făcut minunată intru ei. Dintre unii ca aceştia au fost şi sfinţii tămăduitori Cosma şi Damian, cărora le cântăm:

Bucuraţi-vă, căci v-aţi născut în Roma cea veche din părinţi evlavioşi;

Bucuraţi-vă, căci de ei aţi fost învăţaţi să fiţi credincioşi;

Bucuraţi-vă, căci învăţând meşteşugul cel doctoricesc aţi tămăduit bolile şi neputinţele;

Bucuraţi-vă, căci milă având, prin punerea mâinilor aţi vindecat suferinţele;
Bucuraţi-vă, căci de la nimeni nu aţi luat plată pentru tămăduiri;
Bucuraţi-vă, sfinţilor compătimitori de suflete aflate în dureri;
Bucuraţi-vă, că la toate aţi avut împreună ajutător darul lui Dumnezeu;
Bucuraţi-vă, că pentru El pe toţi cei din dureri i-aţi ajutat mereu;
Bucuraţi-vă, căci numai de o plată aţi avut trebuinţă;
Bucuraţi-vă, căci doreaţi ca cei suferinzi să se întărească intru credinţă;
Bucuraţi-vă, voi care nu numai în Roma aţi chemat la Hristos;
Bucuraţi-vă, că în cetăţi umblând şi miluind, voi aţi fost de folos;
Bucuraţi-vă, Cosma şi Damiane, Sfinţilor doctori fără de arginţi!

Condacul 2

Pe lângă darul tămăduirilor primit de la Hristos, voi şi popoarelor le faceţi bine prin marea voastră milă. Căci averile moştenite de la strămoşi le împărţeaţi la săraci şi neputincioşi. Pentru robii Tăi aceştia Doamne îţi strigăm şi noi: ***Aliluia!***

Icosul 2

Voi flori înmiresmate de darul smereniei, când tămăduiaţi pe cei neputincioşi ziceaţi: ***„Noi numai mâinile le punem pe voi, căci cu puterea noastră nimic nu putem face. Toate le lucrează prin noi tăria cea atotputernică a lui Hristos, Unul adevăratul Dumnezeu în care de veţi crede cu neindoială, îndată veţi fi sănătoşi.”*** Pentru aceasta vouă vă grăim:
Bucuraţi-vă, smeriţii robi ai lui Hristos;
Bucuraţi-vă, fraţilor care aţi luptat prea frumos;
Bucuraţi-vă, pereche de crini cu mireasmă care aduce alinare;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor cu inimi de o nobleţe încântătoare;
Bucuraţi-vă, voi care pentru Domnul aţi avut multă lucrare;
Bucuraţi-vă, albine zburătoare din floare în floare;
Bucuraţi-vă, suflete încărcate de lumină;
Bucuraţi-vă, raze purtătoare de aprinsă milă;
Bucuraţi-vă, stele strălucitoare pe un cer senin;
Bucuraţi-vă, harfe cu armonii dintr-un cântec lin;
Bucuraţi-vă, vase alese ale Duhului Sfânt;
Bucuraţi-vă, voi care frumos aţi trăit pe pământ;
Bucuraţi-vă, Cosma şi Damiane, Sfinţilor doctori fără de arginţi!

Condacul 3

Trăind voi într-un sat oarecare din hotarele Romei şi luminând pe toţi din jur cu sfânta credinţă, aţi fost urâţi de vicleanul diavol. Astfel, nişte slujitori ai lui v-au

pârât din pizmă la împăratul Carin, iar acesta trimiţându-şi slugile ca să vă caute, aţi fost acoperiţi prin credincioşi, de Dumnezeu, căruia îi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 3

O, voi cei mult iubiţi de creştinii pe care i-aţi miluit, mai mult din silă decât de bunăvoie aţi ascultat sfatul lor de a vă ascunde de cei ce vă căutau, căci voi vrând pentru Hristos a vă da în mâinile lor, cu greutate v-aţi supus vrerii lor, de aceea şi noi vă cântăm:

Bucuraţi-vă, ostaşi curajoşi ai împăratului Nebiruit;
Bucuraţi-vă, căci în peşteri v-au ascuns cei ce v-au iubit;
Bucuraţi-vă, căci acei ostaşi pe alţi oameni de vază i-au înlănţuit;
Bucuraţi-vă, căci aceasta aflând, după ei, din peşteră ieşind, aţi fugit;
Bucuraţi-vă, că în mâinile lor de voie v-aţi dăruit;
Bucuraţi-vă, că împăratul Carin v-a întemniţat şi păzit;
Bucuraţi-vă, voi care la judecată de el aţi fost mustraţi şi vrăjitori socotiţi;
Bucuraţi-vă, fiindcă zeilor Romei voi niciodată n-aţi voit să slujiţi;
Bucuraţi-vă, căci cu o gură voi amândoi aţi grăit;
Bucuraţi-vă, căci împăratul a auzit; „Noi pe nici un om n-am înşelat şi rău noi n-am uneltit!”;
Bucuraţi-vă, sfinţilor plini de credinţă şi dragoste adevărată;
Bucuraţi-vă, curajoşilor mucenici cu bărbăţia neclătinată;
Bucuraţi-vă, Cosma şi Damiane, Sfinţilor doctori fără de arginţi!

Condacul 4

Astfel împăratul Carin auzea: ***„Cu puterea Mântuitorului Hristos ce a zis Pe cei bolnavi tămăduiţi, pe cei leproşi curăţiţi şi în dar aţi luat, în dar daţi!, noi pe neputincioşi fără plată îi tămăduim, căci sufletelor lor noi le slujim, şi în veacul viitor de la împăratul tuturor plată vom lua”***, căruia şi noi împreună cu voi îi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 4

„Domnul a zis flămând am fost şi Mi-aţi dat să mănânc, am însetat şi Mi-aţi dat să beau, am fost gol şi M-aţi îmbrăcat, şi noi, o, împărate, acestea ne sârguim a le împlini şi zeilor tăi nici nu vrem a gândi să-i slujim; ci de voieşti împărate, noi îţi punem înainte un sfat bun, adică să cunoşti pe Unul şi adevăratul Dumnezeu Făcătorul tuturor, care răsare soarele şi peste cei răi şi peste cei buni”, cu darul Căruia şi noi vă cântăm:

Bucuraţi-vă, căci aţi zis: „Aceluia să-I slujeşti îţi dorim împărate, depărtându-te de idoli”;
Bucuraţi-vă, iubitorilor desăvârşiţi a vrăjmaşilor uneltitori de chinuri;

Bucuraţi-vă, căci Carin vă îndemna să slujiţi zeilor;
Bucuraţi-vă, căci umplându-vă de Duhul Sfânt, l-aţi înfruntat înspăimântător;
Bucuraţi-vă, căci l-aţi certat să fie ruşinat cu zeii lui;
Bucuraţi-vă, căci atunci s-a arătat puterea Domnului;
Bucuraţi-vă, că faţa lui la spate s-a sucit şi grumajii i s-au înţepenit;
Bucuraţi-vă, căci toţi cei de faţă au înlemnit;
Bucuraţi-vă, căci ei au strigat: „Mare este Dumnezeul creştinilor!”;
Bucuraţi-vă, căci afară de Dânsul nu este altul mai înfricoşător;
Bucuraţi-vă, fiindcă atunci mulţi au crezut urmându-vă credinţa;
Bucuraţi-vă, căci şi împăratul vă ruga să-i tămăduiţi neputinţa;
Bucuraţi-vă, Cosma şi Damiane, Sfinţilor doctori fără de arginţi!

Condacul 5

„Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul creştinilor, o, împărate, care ţi-a dat viaţa şi împărăţia?” ziceau sfinţii. Ci cunoaşte şi crede intr-însul cu toată inima ta, ca să te tămăduiască pe tine. Iar el cutremurându-se a zis: „Cred în Tine Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul cel adevărat, miluieşte-mă pe mine şi nu pomeni neştiinţa mea cea dintâi”, căruia şi noi îi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 5

Acestea zicând, i s-au îndreptat grumajii şi faţa i-a venit din spate la loc şi ridicându-se din locul său, a îngenuncheat, ridicând mâinile la cer, şi mulţumea grăind: „Binecuvântat eşti Hristoase Dumnezeule cel adevărat, care m-ai adus din întuneric la lumină prin aceşti sfinţi ai Tăi”, cărora le grăim:
Bucuraţi-vă, căci prin dragoste şi credinţă pe împăratul l-aţi câştigat;
Bucuraţi-vă, căci mult popor atunci s-a îndreptat;
Bucuraţi-vă, că aflând consătenii de biruinţa voastră, v-au întâmpinat;
Bucuraţi-vă, fiindcă creştinii se veseleau împreună cu voi slăvind pe Domnul Hristos;
Bucuraţi-vă, căci smerindu-vă mai mult decât ei, laude în inimi I-aţi adus;
Bucuraţi-vă, căci prin sate din nou voi aţi început a umbla;
Bucuraţi-vă, căci oameni şi dobitoace prin voi se vindecau;
Bucuraţi-vă, osârduitori neobosiţi;
Bucuraţi-vă, tămăduitorilor de toţi iubiţi;
Bucuraţi-vă, Cosma şi Damiane, Sfinţilor doctori fără de arginţi!

Condacul 6

Dorind Hristos sufletele voastre curate, a voit a vă arăta pe voi biruitori asupra lui veliar cel ucigător de suflete şi pururi rău făcător, ca astfel şi prin voi să se arate nebiruită slava Sa, căruia îi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 6

Nesuferind bunul vostru nume, un doctor din părţile acelea, inspirat de cel rău, a uneltit uciderea voastră. El, minţind că doreşte a aduna plante de leac, v-a luat la munte pe voi, cărora vă cântăm:

Bucuraţi-vă, căci despărţindu-vă el pe voi, v-a amăgit;
Bucuraţi-vă, căci, a vă omorî, el a voit;
Bucuraţi-vă, căci deosebit pe voi cu pietre v-a ucis;
Bucuraţi-vă, căci nevinovaţi pentru Hristos voi v-aţi stins;
Bucuraţi-vă, că trupurile voastre lângă un izvor au fost ascunse;
Bucuraţi-vă, căci el arăta limpede inimile voastre bune;
Bucuraţi-vă, căci cununa muceniciei de la Domnul aţi primit;
Bucuraţi-vă, voi care ca Ştefan, în Ierusalim v-aţi sfârşit;
Bucuraţi-vă, că la ceruri v-aţi mutat alături de Cel pe care L-aţi slujit;
Bucuraţi-vă, în Domnul, pe care cu toată inima L-aţi iubit;
Bucuraţi-vă, gândindu-vă şi la noi cei ce vă cinstim;
Bucuraţi-vă, rugându-vă pentru noi cei ce de voi ne amintim;
Bucuraţi-vă, Cosma şi Damiane, Sfinţilor doctori fără de arginţi!

Condacul 7

La pomenirea sfinţilor fără de arginţi toţi să alergăm, din inimă curată şi din cunoştinţă lămurită strigând: Bucură-te, doime tămăduitoare a bolilor, căci aţi primit de la Dumnezeu darul facerii de minuni, căruia cu voi îi strigăm: ***Aliluia!***

Icosul 7

Păzind poruncile Domnului şi prea înţelepţeşte tăind boala iubirii de arginţi, tămăduiţi neputinţele noastre, căci în dar luând, vă rugăm, în dar daţi-ne nouă celor ce cu dragoste în această zi a prăznuirii voastre vă cântăm:

Bucuraţi-vă, ajutătorii şi tămăduitorii sufletelor celor ce vă iubesc;
Bucuraţi-vă, cununa laudelor celor ce vă prăznuiesc;
Bucuraţi-vă, vă aducem de ziua voastră;
Bucuraţi-vă, este astăzi pentru voi lauda noastră;
Bucuraţi-vă, voi ce mult L-aţi iubit pe Domnul;
Bucuraţi-vă, căci aţi cunoscut ce înseamnă omul;
Bucuraţi-vă, fiindcă sufletele le-aţi preţuit din dragoste pentru Iisus;
Bucuraţi-vă, căci viaţa voastră întreagă I-aţi adus;
Bucuraţi-vă, stâlpii curcubeului ceresc;
Bucuraţi-vă, desăvârşire adâncă a omului pământesc;
Bucuraţi-vă, inimi pline de dar ceresc;
Bucuraţi-vă, pereche de îngeri ce nouă acum ne slujesc;
Bucuraţi-vă, Cosma şi Damiane, Sfinţilor doctori fără de arginţi!

Condacul 8

Măcar că nu avem dragostea şi credinţa voastră, dar vă rugăm pliniţi silinţa noastră a celor ce vă cerem ajutorul, ca prin mijlocirea la tronul lui Dumnezeu, împreună cu voi să cântăm acum şi în veacul viitor: ***Aliluia!***

Icosul 8

Prin virtuţile cele prealuminate arătându-vă fericiţilor, sălaş Dumnezeiescului şi Atotlucrătorului Duh, cu cercetările voastre arătaţi-ne nouă, mănăstirea aceasta, casă şi noian de tămăduiri dumnezeieşti, ca mulţumindu-vă să strigăm:
Bucuraţi-vă, îngeri cereşti şi pământeşti;
Bucuraţi-vă, voi ce acum sunteţi fericiţi;
Bucuraţi-vă, căci noi, dorind de voi, vrem să fim miluiţi;
Bucuraţi-vă, sfeşnice de lumină încântătoare;
Bucuraţi-vă, încălzitori de cugete şi inimi iubitoare;
Bucuraţi-vă, rugând pe Domnul pentru a noastră mântuire;
Bucuraţi-vă, risipitori de patimi din suflete aflate în robie;
Bucuraţi-vă, voi cei ce v-aţi arătat tuturor luminaţi;
Bucuraţi-vă, căci de Sfânta Treime aţi fost înălţaţi;
Bucuraţi-vă, căci noi vă fericim după datorie;
Bucuraţi-vă, că rugăciunile voastre pentru noi le dorim până în veşnicie;
Bucuraţi-vă, Cosma şi Damiane, Sfinţilor doctori fără de arginţi!

Condacul 9

Toţi să dănţuim duhovniceşte mărind pe Cosma, cugetătorul de Dumnezeu, şi pe Damian, pururi rugătorul, doimea cea cinstită care prin fapte bune au slăvit pe Stăpânul a toată lumea Dumnezeu, Domnul şi Mântuitorul nostru, cântând: ***Aliluia!***

Icosul 9

Veniţi cu credinţă să vedem în ziua de astăzi izvorul care izvorăşte râuri de minuni, şi cu veselie împreună Domnului să strigăm: Minunat eşti Dumnezeule, cel ce faci negrăite minuni pe pământ prin robii Tăi Cosma şi Damian, cărora le cântăm:
Bucuraţi-vă, căci astăzi este prăznuirea voastră;
Bucuraţi-vă, căci şi noi după datorie vă dăruim dragostea noastră;
Bucuraţi-vă, sfinţilor doctori fără asemănare;
Bucuraţi-vă, bolilor noastre dându-le vindecare;
Bucuraţi-vă, luminătorii Ortodoxiei;
Bucuraţi-vă, surpătorii mândriei;
Bucuraţi-vă, trandafiri ai seninătăţii;
Bucuraţi-vă, fântâni ale vieţii;

Bucuraţi-vă, că oamenilor le daţi ajutor;
Bucuraţi-vă, că fiind chemaţi voi veniţi lin şi uşor;
Bucuraţi-vă, potire îndestulate;
Bucuraţi-vă, moaşte de sfinţi înmiresmate;
Bucuraţi-vă, Cosma şi Damiane, Sfinţilor doctori fără de arginţi!

Condacul 10
Astăzi împreună se bucură cu noi, doctorilor, întru pomenirea voastră, îngerii, dumnezeieştii apostoli, proorocii, cuvioşii şi toţi drepţii, împreună cu care intru bucurie v-aţi sălăşluit, pentru lume rugaţi-vă Domnului cântând: ***Aliluia!***

Icosul 10
Doime dumnezeiască de lumină strălucitoare, cei fără de arginţi, purtători de Dumnezeu prea cinstiţi, cereţi iertare de greşeli, îndreptare vieţii şi scăpare de toate cele rele pentru cei ce vă laudă pe voi totdeauna zicând:
Bucuraţi-vă, locaşuri curate ale luminii;
Bucuraţi-vă, torente ale milostivirii;
Bucuraţi-vă, cascade vărsătoare de har;
Bucuraţi-vă, căci aveţi dragoste plină de jar;
Bucuraţi-vă, săgeţi pătrunzătoare;
Bucuraţi-vă, limanuri izbăvitoare;
Bucuraţi-vă, alungătorii demonilor;
Bucuraţi-vă, stâlpii desăvârşirilor;
Bucuraţi-vă, cuptoare încinse ale credinţei;
Bucuraţi-vă, căci în voi s-a copt pâinea voinţei;
Bucuraţi-vă, câmpii îmbietoare;
Bucuraţi-vă, lanuri pline de soare;
Bucuraţi-vă, Cosma şi Damiane, Sfinţilor doctori fără de arginţi!

Condacul 11
Cu picăturile voastre cele de la Dumnezeu lucrătoare, întinăciunea noastră sufletească o spălaţi şi depărtaţi bolile cele de durere, sfinţilor, împrăştiind pornirile demonilor, ca nişte ocrotitori şi tămăduitori ai noştri, ca împreună cu voi să cântăm Domnului: ***Aliluia!***

Icosul 11
Cu cununa împărăţiei Tale Hristoase şi cu stema luminată ai împodobit cu buna cuviinţă pe cei ce au iubit strălucirea cea nemăsurată a frumuseţii Tale. Iar credincioşilor pe aceştia i-ai arătat făcători de minuni, cărora le cântăm:
Bucuraţi-vă, vlăstare de virtute înălţătoare;

Bucuraţi-vă, perle mult strălucitoare;
Bucuraţi-vă, flori aducătoare de mireasma dintr-o zi senină;
Bucuraţi-vă, sfinţilor plini de lumină;
Bucuraţi-vă, icoane împodobite cu mirul minunilor;
Bucuraţi-vă, voi mult nevoitorilor;
Bucuraţi-vă, căci viaţa lui Hristos aţi închinat;
Bucuraţi-vă, căci voi, Lui negreşit i-aţi urmat;
Bucuraţi-vă, că poruncile Lui v-aţi sârguit să le-mpliniţi;
Bucuraţi-vă, voi cei blânzi şi smeriţi;
Bucuraţi-vă, triluri încântătoare;
Bucuraţi-vă, primăveri surâzătoare;
Bucuraţi-vă, Cosma şi Damiane, Sfinţilor doctori fără de arginţi!

Condacul 12
Ca doi îngeri strălucitori luminaţi pământul, fiind mişcaţi de Duhul Sfânt, o, purtătorilor de Dumnezeu. Toată făptura înconjuraţi, pe cei din patul durerilor cercetând şi din nevoi îi ridicaţi, ca prin voi şi ei să cânte Domnului: ***Aliluia!***

Icosul 12
O, cât este de uimitoare această biserică a sfinţilor celor fără de arginţi, către care venind voi, săvârşiţi lucruri şi semne înfricoşătoare, tămăduitorilor! Pentru aceasta adunându-ne astăzi, vă lăudăm pe voi cu mare glas cântând:
Bucuraţi-vă, mugurii viţei adevărate;
Bucuraţi-vă, cu sfinţii în cântări neîncetate;
Bucuraţi-vă, doxologie armonioasă;
Bucuraţi-vă, de scăpare, a noastră casă;
Bucuraţi-vă, ochii cei vărsători de lacrimi;
Bucuraţi-vă, izbăvitori din aprinse patimi;
Bucuraţi-vă, mană pe pământ căzută şi de oameni culeasă;
Bucuraţi-vă, călăuzitori spre patria cerească;
Bucuraţi-vă, vulturii iubirii desăvârşite;
Bucuraţi-vă, zburători în zări nesfârşite;
Bucuraţi-vă, Cosma şi Damiane, Sfinţilor doctori fără de arginţi!

Condacul 13 (de trei ori)
Măcar că nu suntem vrednici a deschide gurile noastre să cerem milă pentru bolile cele sufleteşti şi trupeşti, care s-au abătut asupra noastră din cauza mulţimii fărădelegilor făcute. Dar arătându-ne mulţumitori Doamne, căci ne-ai adus până în clipa de faţă, împreună cu prea curata Fecioară Maria şi aleşii Tăi Cosma şi Da-

mian, Te rugăm şi Te chemăm pe Tine, Duhule al Adevărului, vino şi mângâie inimile şi sufletele noastre a celor ce cu dragoste strigăm: ***Aliluia!***

Icosul 1

După răsărirea cea trupească a Domnului nostru Iisus Hristos, pretutindeni s-a auzit că un lucru de mirare viaţa tuturor sfinţilor mucenici pentru că puterea Mântuitorului s-a făcut minunată intru ei. Dintre unii ca aceştia au fost şi sfinţii tămăduitori Cosma şi Damian, cărora le cântăm:
Bucuraţi-vă, căci v-aţi născut în Roma cea veche din părinţi evlavioşi;
Bucuraţi-vă, căci de ei aţi fost învăţaţi să fiţi credincioşi;
Bucuraţi-vă, căci învăţând meşteşugul cel doctoricesc aţi tămăduit bolile şi neputinţele;
Bucuraţi-vă, căci milă având, prin punerea mâinilor aţi vindecat suferinţele;
Bucuraţi-vă, căci de la nimeni nu aţi luat plată pentru tămăduiri;
Bucuraţi-vă, sfinţilor compătimitori de suflete aflate în dureri;
Bucuraţi-vă, că la toate aţi avut împreună ajutător darul lui Dumnezeu;
Bucuraţi-vă, că pentru El pe toţi cei din dureri i-aţi ajutat mereu;
Bucuraţi-vă, căci numai de o plată aţi avut trebuinţă;
Bucuraţi-vă, căci doreaţi ca cei suferinzi să se întărească intru credinţă;
Bucuraţi-vă, voi care nu numai în Roma aţi chemat la Hristos;
Bucuraţi-vă, că în cetăţi umblând şi miluind, voi aţi fost de folos;
Bucuraţi-vă, Cosma şi Damiane, Sfinţilor doctori fără de arginţi!

Condacul 1

Fără de sfârşit este harul sfinţilor pe care de la Hristos l-au luat. Pentru aceasta şi moaştele lor lucrează neîncetat cu dumnezeiasca putere şi chiar numele lor numai fiind chemat, izbăvesc de boli de netămăduit. Prin aceştia Doamne slobozeşte-ne şi pe noi de patimile trupeşti şi sufleteşti, ca mulţumind să strigăm: ***Bucuraţi-vă, Cosma şi Damiane, Sfinţilor doctori fără de arginţi!***

Imnografie

Condacul Sfinţilor mucenici doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, din Roma: Cei ce aţi primit harul tămăduirilor, daţi sănătate celor ce sunt întru nevoi, măriţilor, doctori care sunteţi făcători de minuni şi cu cercetarea voastră, surpaţi semeţiile vrăjmaşilor, tămăduind lumea cu minunile.

Troparul Sfinţilor mucenici doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, din Roma: Sfinţilor cei fără de arginţi şi de minuni făcătorilor, cercetaţi neputinţele noastre. Şi ca unii care în dar aţi luat, în dar daţi-ne nouă.

(Video) Troparul Sfinților Mucenici Doctori fără de arginți, Cosma și Damian, din Roma - Interpret: Otilia Simeria:
https://doxologia.ro/tropare/video-sfintii-mucenici-doctori-fara-de-arginti-cosma-damian-din-roma-tropar

***

Slujba Sfinţilor doctori fără de arginți Cosma şi Damian din Roma (1 iulie) - frag. (pe note):
https://www.slideshare.net/steaemy1/slujba-frag/steaemy1/slujba-frag

https://www.academia.edu/43875574/Slujba_Sfin%C5%A3ilor_doctori_f%C4%83r%C4%83_de_argin%C8%9Bi_Cosma_%C5%9Fi_Damian_din_Roma_1_iulie_frag_pe_note_

https://archive.org/details/slujba-frag./mode/2up

Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfinţilor mucenici Cosma şi Damian, doctorii cei fără de arginţi

După răsărirea cea trupească a Domnului nostru Iisus Hristos, pretutindeni se auzea, ca un lucru oarecare de mirare, de viaţa tuturor sfinţilor mucenici ai lui Hristos, pentru că puterea Mântuitorului s-a făcut minunată întru ei. Asemenea este de mirare tuturor îndrăzneala cu care ei se împotriveau ighemonilor.

Dintre unii ca aceia au fost şi aceştia, de care ne este acum cuvântul, Sfinţii răbdători de chinuri: Cosma şi Damian, amândoi fraţi după trup. Ei s-au născut în Roma cea veche, dintr-un tată şi o maică, şi au crescut în dreapta credinţă. Aceştia, învăţând meşteşugul doctoricesc, tămăduiau toate bolile şi toate neputinţele; căci la toate aveau împreună ajutor darul lui Dumnezeu şi peste câţi din oamenii cei ce pătimeau şi din dobitoace îşi puneau mâinile lor, îndată aceia se făceau sănătoşi desăvârşit. Ei, bunii tămăduitori, de la nimeni nu luau plată pentru tămăduiri; pentru care s-au şi numit doctori fără de arginţi. Numai de o plată ca aceasta prea scumpă aveau ei trebuinţă: cei ce se tămăduiau să creadă în Hristos. Ei, nu numai în Roma, ci şi prin toate cetăţile dimprejur şi prin sate trecând şi tămăduind pe cei bolnavi, pe mulţi îi întorceau la Hristos.

Pe lângă darul cel tămăduitor şi prin îndurata dăruire, ei mai făceau şi bine popoarelor. Căci, având de la părinţi şi de la strămoşi multe averi adunate şi

rămase lor, le vindeau şi le împărţeau la săraci şi la cei ce aveau trebuinţă. Astfel, hrăneau pe cei flămânzi, îmbrăcau pe cei goi şi arătau spre cei săraci şi lipsiţi de tot felul, milă şi îndurare. Când tămăduiau pe cei bolnavi, grăiau astfel către ei: ***"Noi numai mâinile punem pe voi, căci cu puterea noastră nimic nu putem face. Toate le lucrează prin noi tăria cea atotputernică a lui Hristos, Unul adevăratul Dumnezeu; în Care, de veţi crede cu neîndoială, îndată veţi fi sănătoşi".*** Aceia, crezând, îndată câştigau sănătatea. Şi astfel, în toate zilele întorcându-se mulţi de la păgânătatea închinării la idoli, se apropiau de Hristos.

Sfinţii aceştia doctori aveau petrecere deosebită într-un sat oarecare din hotarele Romei, unde erau averile părinţilor lor. Acolo având adăpostirea lor, i-au luminat cu sfânta credinţă pe toţi cei dimprejur. Diavolul însă, nevoind să vadă viaţa lor, care strălucea de faptele cele bune, a îndemnat pe nişte slujitori ai lor, ca să meargă la împărat, să pârască pe aceşti nevinovaţi.

Pe vremea aceea împărăţea în Roma, Carin. Acesta, ascultând pe cei clevetitori, îndată a trimis ostaşi în satul acela, ca să prindă pe doctorii cei fără de plată, Cosma şi Damian şi să-i aducă înaintea lui la judecată. Mergând ostaşii în satul acela şi întrebând de Cosma şi Damian, credincioşii s-au adunat la sfinţi şi-i rugau să se ascundă, până ce va trece mânia cea împărătească. Dar sfinţii n-au voit să-i asculte pe ei, ci mai mult se sârguiau să iasă de voie la ostaşii care îi căutau, dorind cu bucurie să pătimească pentru Hristos. Dar, după ce mai mulţi credincioşi s-au adunat la ei şi după ce i-au rugat cu lacrimi şi-i îndemnau ca să-şi păzească viaţa lor, nu pentru sineşi, ci pentru mântuirea multora, atunci s-au supus lor fără să vrea.

Deci credincioşii, luându-i, i-au ascuns într-o peşteră. Ostaşii, căutându-i pretutindeni şi neaflându-i, s-au umplut de mânie şi, prinzând pe nişte bărbaţi cinstiţi din satul acela, i-au legat cu lanţuri şi i-au dus la Roma. Înştiinţându-se Sfinţii Cosma şi Damian de acest lucru, îndată au ieşit din peşteră şi au alergat degrabă în urma ostaşilor. Deci, ajungându-i pe ei pe drum, au zis către dânşii: ***"Lăsaţi în pace pe aceşti nevinovaţi şi ne luaţi pe noi. Pentru că noi suntem aceia pentru care voi aveţi poruncă să-i prindeţi".*** Deci ostaşii, liberându-i pe acei bărbaţi, au pus lanţurile pe Sfinţii Cosma şi Damian şi i-au dus la Roma, unde au fost păziţi până a doua zi.

A doua zi, împăratul a şezut la obişnuita judecată înaintea poporului care venise la locul de privelişte. Şi, punând înainte pe Sfinţii Cosma şi Damian, a început a vorbi către ei cu glas mare, zicându-le: *"Voi sunteţi cei ce vă împotriviţi zeilor părinţilor noştri şi tămăduiţi bolile între oameni şi între dobitoace fără de plată, cu oarecare*

meşteşug de vrăji, amăgind prin aceasta poporul cel prost, ca să se depărteze de zei şi de legile părinteşti? Măcar acum, întorcându-vă de la a voastră rătăcire, ascultaţi sfatul meu cel bun şi, apropiindu-vă, aduceţi jertfă zeilor, care îndelung v-au răbdat pe voi până acum. Căci, făcându-li-se strâmbătate de către voi, nu v-au răsplătit rău pentru rău, cu toate că puteau să vă răsplătească; dar au răbdat, aşteptând întoarcerea voastră către ei".

Sfinţii cei plăcuţi ai lui Hristos, ca şi cu o gură răspunzând către împăratul, au grăit: ***"Noi pe nici un om nu l-am înşelat, nici nu ştim de vrăji, nici am făcut vreun rău cuiva, ci tămăduim bolile cu puterea Mântuitorului nostru Iisus Hristos, precum Acela ne-a poruncit, zicând: Pe cei bolnavi tămăduiţi, pe cei leproşi curăţiţi. Aceasta o facem fără plată, de vreme ce Mântuitorul a poruncit, zicând: În dar aţi luat, în dar daţi. Noi nu avem trebuinţă de averi, ci căutăm mântuirea sufletelor omeneşti şi slujim neputincioşilor şi săracilor ca Însuşi lui Hristos. Acela socoteşte îngrijirile cele făcute pentru dânşii, ca Lui, zicând către bunii dătători: Flămând am fost şi Mi-aţi dat să mănânc; am însetat şi M-aţi adăpat; am fost gol şi M-aţi îmbrăcat. Aceste porunci ale Lui ne sârguim a le împlini, aşteptând ca să luăm de la Dânsul plată în viaţa cea fără de sfârşit a Împărăţiei Cerului. Zeilor închipuiţi de tine, nicidecum nu voim să le slujim; tu şi ai tăi slujiţi-le lor, pentru că noi ştim cu adevărat că aceia nu sunt dumnezei. De voieşti, împărate, noi îţi punem înainte un sfat bun; adică să cunoşti pe Unul şi adevăratul Dumnezeu, Făcătorul tuturor, care răsare soarele Său peste cei răi şi peste cei buni şi plouă peste cei drepţi şi peste cei nedrepţi. Pentru trebuinţa noastră şi spre slava numelui Său cel mare, Aceluia să-i slujeşti, depărtându-te de idolii cei nesimţitori şi fără suflet!"***

Atunci împăratul Carin a zis către dânşii: "*Nu v-am chemat să grăiţi filosofii, ci să aduceţi jertfă zeilor!"*

Sfinţii au răspuns: ***"Noi aducem Dumnezeului nostru jertfă fără de sânge sufletele noastre, celui ce ne-a izbăvit din cursele diavolului şi a dat pe Fiul Său Unul Născut pentru mântuirea lumii. Acel Dumnezeu este nezidit, ziditor al tuturor; pe când zeii tăi sunt nişte scorniri omeneşti şi sunt făcuţi de mâini omeneşti. De n-ar fi fost între oameni meşteşugul de a face pe zei, voi n-aţi fi avut la ce să vă închinaţi".***

Carin a zis: *"Nu batjocoriţi pe veşnicii zei, ci mai ales, apropiindu-vă, să vă închinaţi lor cu jertfe, mai înainte de a primi muncile ce vă aşteaptă!"*

Atunci robii lui Hristos, umplându-se de Duhul Sfânt, au zis: ***"O, împărate, să fii ruşinat împreună cu zeii tăi, deoarece mintea ta se întoarce de la Dumnezeul cel ce pururea este şi vieţuieşte în veci! Deci, faţa ta să se întoarcă de la locul său, spre a ta înfruntare, ca să te deprinzi prin încercare ce poate Dumnezeul nostru!"***

Sfinţii,zicând acestea, îndată faţa lui Carin s-a schimbat şi s-a întors la spate, iar grumajii lui i s-au sucit, încât nu putea să-i mai întoarcă; deci, nimeni nu putea să-i ajute cu ceva. Astfel el şedea pe scaun, având grumajii şi faţa întoarsă, iar poporul care privea la el, striga cu glas mare: "Mare este Dumnezeul creştinilor şi nu este alt Dumnezeu afară de Dânsul!" Dintru acea vreme mulţi au crezut în Hristos şi au rugat pe sfinţii doctori să-l tămăduiască pe împărat. Chiar şi împăratul singur se ruga către dânşii, zicând: *"Acum ştiu cu adevărat că sunteţi robi ai adevăratului Dumnezeu. De aceea mă rog către voi ca, precum aţi tămăduit pe mulţi, aşa să mă tămăduiţi şi pe mine, căci şi eu cred că nu este alt Dumnezeu afară de Dumnezeul propovăduit de voi, care a făcut cerul şi pământul!"*

Atunci sfinţii au zis către dânsul: ***"De vei cunoaşte pe Dumnezeul cel ce ţi-a dat viaţa şi împărăţia şi de vei crede într-Însul cu toată inima, Acela poate să te tămăduiască pe tine".***

Împăratul, auzind aceasta, a zis cu glas mare: *"Cred în Tine, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul cel adevărat, miluieşte-mă pe mine şi nu pomeni neştiinţa mea cea dintâi!"* Aceasta zicând împăratul, i s-au îndreptat grumajii, asemenea şi faţa i-a venit la loc precum a fost mai înainte. Apoi, sculându-se din locul său, şi-a ridicat ochii spre cer şi, înălţându-şi mâinile, a dat mulţumire lui Dumnezeu împreună cu tot poporul, zicând: *"Bine eşti cuvântat Hristoase, Dumnezeul cel adevărat, care m-ai adus din întuneric la lumină prin aceşti sfinţi ai Tăi!"* Astfel tămăduindu-se, împăratul a cinstit pe Sfinţii doctori Cosma şi Damian şi i-a liberat pe ei cu pace; iar ei, plecând din Roma, s-au dus în satul lor.

Locuitorii satului acela şi cei de primprejur, auzind toate cele ce se făcuseră în Roma, au ieşit în întâmpinarea plăcuţilor lui Dumnezeu şi i-au primit cu bucurie, veselindu-se şi slăvind pe Stăpânul Hristos. Dar sfinţii, după obiceiul lor, iarăşi umblau primpre-jurul cetăţilor şi prin sate, tămăduind neputinţele şi luminând poporul cu sfânta credinţă, apoi iarăşi se întorceau în satul lor.

Dar vrăjmaşul diavol, neputând prin meşteşugirea sa cea dintii să piardă dintre cei vii pe aceşti sfinţi, a scornit un alt meşteşug. În părţile acelea era un doctor slăvit, de la care aceşti oameni preaminunaţi învăţaseră meşteşugul doctoricesc. Pe acela

vrăjmaşul l-a îndemnat să-i ucidă pe sfinţi, deoarece nu putea suferi slava lor cea bună. Deci acel doctor, chemând pe sfinţi la dânsul prin înşelăciune, i-a luat la un munte ca să adune buruieni pentru doctorii, dar în inima lui avea gândul lui Cain. De aceea, ducându-i pe ei departe, a rânduit ca deosebit fiecare să adune buruieni. Astfel, pândind mai întâi asupra unuia, l-a ucis cu pietre; apoi şi pe celălalt. După aceea, luând trupurile lor, le-a ascuns lângă un izvor de apă ce era în apropiere.

Astfel sfinţii răbdători de chinuri ai lui Hristos, doctorii cei fără de plată, Cosma şi Damian, şi-au luat sfârşitul vieţii şi s-au învrednicit de cununile mucenicești de la Hristos Domnul şi Mântuitorul nostru, căruia, împreună cu Tatăl şi Sfântul Duh, I se cuvine cinstea şi slava, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Sinaxar - Pomenirea Sfinţilor mucenici şi doctori fără de arginţi, Cosma şi Damian, cei ce s-au săvârşit la Roma

În această lună (iulie) în ziua întâia, pomenirea Sfinţilor mucenici şi doctori fără de arginţi, Cosma şi Damian, cei ce s-au săvârşit la Roma.

Aceşti sfinţi au trăit în marea cetate a Romei în zilele împăratului Carin, şi erau fraţi, iar cu meşteşugul doctori, vindecând nu numai oameni, ci şi dobitoace. ***Ei cereau ca plata de la cei ce se lecuiau doar credinţa şi mărturisirea în Hristos, şi nimic altceva.*** Fiind ei pârâţi la împăratul, că fac vindecările cu meşteşug fermecătoresc, şi nevrând să se lepede de Hristos, ci mai vârtos încă şi pe împăratul Carin l-au mântuit din păgânătate, fiind tămăduit de dânşii. Căci acesta, spăimântându-i cu grele chinuri, i s-au desfăcut grumajii de i s-a întors obrazul la spate. Şi pentru aceasta cei ce se aflaseră acolo au crezut în Hristos. pe care şi împăratul cu toţi ai casei lui L-a mărturisit. Atunci împăratul a liberat pe sfinţi, trimiţându-i cu cinste la locul lor.

După aceea dascălul lor, cel ce i-a învăţat meşteşugul doctoriei, pizmuindu-i şi luându-i, s-a suit cu dânşii într-un munte făcându-se a merge ca să culeagă ierburi de leacuri. Şi acolo sculându-se i-a ucis cu pietre.

Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul ierarh Leontie de la Rădăuţi; Sfinţii mucenici, doctori fără de arginţi şi făcători de minuni Cosma şi Damian, cei din Roma

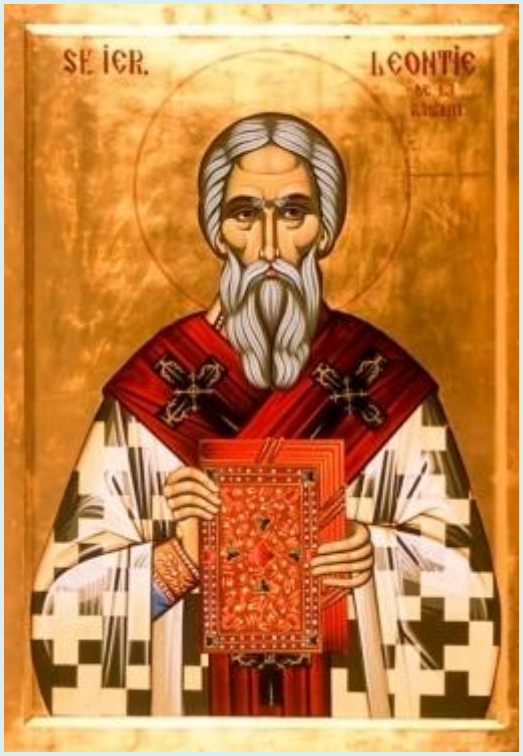

Sfântul Leontie s-a născut în sec. al 14-lea în Rădăuţi. A fost tuns în monahism cu numele Lavrentie la Mănăstirea Bogdana, iar mai târziu s-a retras la o sihăstrie în Valea Putnei, unde a avut mulţi ucenici.

În anul 1402, în timpul domnitorului Alexandru cel bun, este ales episcop al nou înfiinţatei eparhii a Rădăuţilor, unde a păstorit făcând milostenie şi împărtăşind povăţuiri tuturor.

S-a retras la bătrâneţe din scaunul episcopal şi a mers la schitul pe care-l întemeiase. Înainte de moarte a cerut să fie tuns schimnic, luând numele Leontie.

Sfintele sale moaşte se află în biserica Mănăstirii Bogdana din Rădăuţi.

***

Tot astăzi pomenim pe Sfinţii mucenici, doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, care erau din cetatea Romei şi au trăit în zilele împăratului Carin (283-285), fiind

fraţi după trup. Erau doctori şi vindecau fără plată, când au fost judecaţi de prigonitori pentru credinţa lor creştină.

Eliberaţi la scurt timp, au fost omorâţi cu pietre de dascălul păgân care îi învăţase medicina şi care nu le putea răbda slava pe care o aveau aceştia de la oameni pentru bunătatea lor.

Iulian Dumitraşcu - Calendar ortodox - Sfântul ierarh Leontie de la Rădăuți; Sfinții mucenici doctori fără de arginți Cosma și Damian, cei din Roma

Sfântul Leontie s-a născut în secolul al XIV-lea, în Rădăuţi, din părinţi creştini dreptmăritori. De tânăr a intrat în cinul monahal la Mănăstirea Bogdana din Rădăuţi, primind numele de Lavrentie.

Mai târziu, s-a retras în sihăstrie, pe Valea Putnei, unde se nevoiau mulţi călugări îmbunătăţiţi, care l-au îndrumat în viaţa duhovnicească. În jurul lui s-au adunat mulţi ucenici. Pentru aceasta cuviosul Lavrentie a întemeiat schitul Laura (Lavra) care va deveni cunoscut cu numele de Schitul lui Lavrentie, prima sihăstrie cunoscută din nordul Moldovei.

Cuviosul Lavrentie a devenit apoi egumen al acestei obşti monahale în creştere. Potrivit tradiţiei, la acest schit avea să se aşeze mai târziu şi Sfântul Daniil Sihastrul, sub povăţuirea egumenului Lavrentie.

În anul 1402, domnitorul Alexandru cel bun (1400-1432) întemeiază Episcopia Rădăuţilor. Astfel, biserica Mănăstirii Bogdana a devenit catedrală episcopală. Cuviosul Lavrentie, fiind cunoscut de domnitor, cler şi mitropolitul Sucevei, a fost ales ierarh al noii Episcopii.

Deşi nu îşi dorea aceasta, el a primit hotărârea cu smerenie, lăsând în locul său, ca egumen al schitului Laura, pe cuviosul Daniil Sihastrul, ucenicul său.

Ca episcop al Rădăuţilor, Lavrentie a rămas om al rugăciunii şi al dragostei de aproapele, făcând milostenie şi împărtăşind povăţuiri şi cuvinte de mângâiere tuturor.

Ajuns la bătrâneţe, s-a retras din scaunul episcopal şi a mers la schitul pe care îl întemeiase, nevoindu-se mai departe în pustnicie.

Pentru râvna sa duhovnicească, episcopul Lavrentie a ajuns la măsura desăvârşirii, fiind binecuvântat cu darul înainte-vederii şi cu cel al vindecărilor. Cunoscându-şi mai dinainte sfârşitul său, el a cerut să fie tuns în chipul schimniciei, primind numele de „schimonahul Leontie".

Chemându-i la el apoi pe toţi fraţii şi ucenicii, şi-a luat rămas-bun de la obşte, apoi şi-a dat cu pace sufletul în mâinile Domnului. A fost înmormântat de ucenicii săi în biserica din lemn a schitului Laura, ctitoria sa.
La mormântul lui veneau mulţi credincioşi să se închine, iar acolo se săvârşeau şi multe vindecări de boli. La auzul acestor vindecări, credincioşii şi clerul Episcopiei de la Rădăuţi au cerut mitropolitului Moldovei binecuvântare ca să strămute sfintele moaşte ale Sfântului ierarh Leontie în catedrala episcopală.

Mitropolitul Moldovei a încuviinţat, astfel că sfintele moaşte au fost aduse în catedrala din Rădăuţi şi aşezate în partea dreaptă a naosului. Şi aici veneau zilnic mulţi credincioşi şi primeau vindecare de boli şi ajutor în necazuri.

În anul 1639, oraşul Rădăuţi a fost jefuit de o ceată de tâlhari veniţi de dincolo de hotarele de nord ale Moldovei. În vremea acestei năvăliri au fost ascunse moaştele Sfântului ierarh Leontie şi n-au mai fost găsite multă vreme. O parte din ele au fost redescoperite la sfârşitul secolului trecut.

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărât în anul 1992 să cinstească aşa cum se cuvine pe Sfântul Leontie de la Rădăuţi, înscriindu-l în rândul Sfinţilor, cu zi de prăznuire la 1 iulie.

Moaştele Sfântului ierarh Leontie au fost puse în raclă şi aşezate în biserica Mănăstirii Bogdana din Rădăuţi, unde aduc şi astăzi duhovnicească mângâiere şi ajutor de sus, celor ce cheamă cu credinţă şi evlavie pe Sfântul Leontie.

Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, miluieşte-ne pe noi. Amin.

***

Sfinții Cosma și Damian, frați după trup, s-au născut în Roma și au trăit în secolul al IV-lea. Ei au fost crescuți în buna credință creștinească de către mama lor Teodota.

Tatăl lor era păgân, iar mama lor, Teodota, era creștină. Rămasă văduvă, mama i-a învățat pe frații Cosma și Damian să-și iubească aproapele. Au studiat la școli vestite și au devenit doctori iscusiți, vindecând oameni și animale, fără să primească plată pentru munca lor. Singura lor plată era ca cel tămăduit să creadă în Hristos, de la care venea tămăduirea.

Pe lângă darul vindecărilor, făceau bine tuturor deoarece își vindeau averile moștenite și le împărțeau săracilor, hrăneau pe cei flămânzi, îmbrăcau pe cei goi, și tot felul de milă și de îndurare arătau spre cei săraci și lipsiți.

Atunci când vindecau pe cei bolnavi le spuneau acestora: „Noi numai mâinile le punem pe voi, iar cu puterea noastră nimic nu putem să facem, ci pe toate le lucrează tăria cea atotputernică a lui Hristos, Unuia adevăratului Dumnezeu, întru Care de veți crede cu neîndoire, îndată sănătoși veți fi„. Și aceia crezând, câștigau sănătate. Și așa în toate zilele întorcându-se mulți de la păgânătatea închinării de idoli, se apropiau de Hristos.

Săvârșind multe minuni în numele lui Dumnezeu li s-a dus vestea în toată zona. Mergând în satul natal, au fost primiți cu bucurie deoarece locuitorii de aici au auzit de minunile și tămăduirile făcute de acești sfinți, în numele lui Dumnezeu.

În acest sat se afla un doctor de la care Sfinții Cosma și Damian au învățat știința medicinii, însă văzând slava de care se bucurau cei doi acesta a căzut în păcatul invidiei fapt pentru care i-a chemat să strângă împreună plante medicinale și, fiind în loc pustiu, i-a ucis. Astfel cei doi au primit moarte mucenicească.

Mai multe mănăstiri, biserici și capele de spital au hramuri închinate celor doi sfinți tămăduitori.

La Institutul Clinic Fundeni se sărbătoresc ocrotitorii bisericii, precum și la Spitalul Clinic de boli infecțioase și tropicale „Dr. Victor Babeș”.

Mai sunt sărbătoriți la Biserica „Sfinților Doctori fără de arginți Cosma și Damian” din incinta Spitalului „Schuller” din Ploiești, precum biserica de la Maternitatea Bucur sau la capela primei maternități din București, care se află în incinta Maternității Filantropia.

Capela a fost înființată deodată cu spitalul, în anul 1813, datorită donațiilor boierilor, clericilor, negustorilor și din veniturile mănăstirilor Arnota și Govora. De asemenea, a contribuit și doctorul în medicină și filosofie Constantin Caracaș. Maternitatea de la Filantropia a fost înființată în 1881-1883, prima și singura maternitate din București la acea vreme.

Parohia „Acoperământul Maicii Domnului” - Titan are al doilea hram închinat Sfinților mucenici, doctori fără de arginți, Cosma și Damian.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida – Pomenirea Sfinţilor Cosma şi Damian

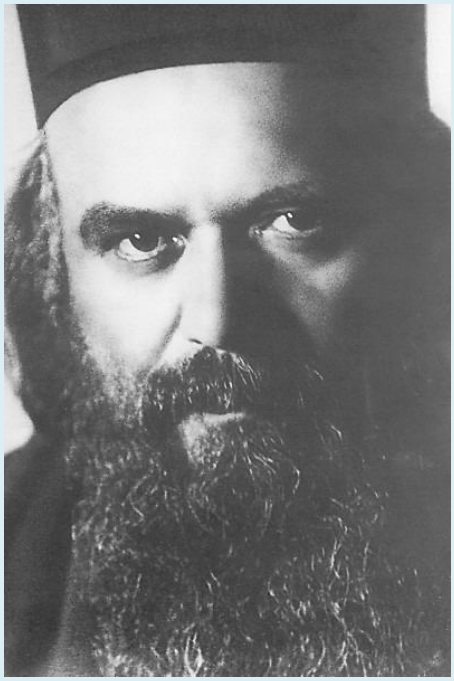

Sfinţii Cosma şi Damian au fost doctori fără de arginţi şi făcători de minuni. Ei s-au născut la Roma şi au fost fraţi de sânge, botezaţi de mici şi crescuţi în credinţa creştină.

Ei au fost dăruiţi de Duhul Sfânt cu puterea de a vindeca oamenii şi chiar şi animalele din gospodăriile lor de toate bolile şi neputinţele, de obicei doar prin punerea mâinilor. Ei nu cereau răsplată pentru munca lor, ci doar credinţa în Iisus Hristos Dumnezeu de la cei pe care îi vindecau.

Ei au împărţit cu milostivire săracilor şi nevoiaşilor marea lor avere moştenită de la părinţi, în timpul acela pe tronul Romei se afla împăratul Galeriu. Dar încă înainte de a urca acesta pe tron cei doi fraţi au fost legaţi şi întemniţaţi de persecutorii creştinilor.

Judecându-i multă vreme, Galeriu le-a poruncit să se lepede de Hristos şi să aducă jertfe idolilor.

Sfinţii Cosma şi Damian nu numai că nu s-au supus nelegiuitei porunci, ci încă l-au sfătuit să se lepede el de mincinoşii idoli şi să îl recunoască pe Unul şi Adevăratul Domnul Dumnezeu. ***«Dumnezeul nostru nu este făcut de mâini omeneşti,***

ci mai curînd toate cele câte sunt, sunt făcute de Mâinile Lui. Dumnezeii tăi, împărate, sunt lucrul închipuirii şi mâinilor oamenilor îndemânatici să le întruchipeze din piatră şi din lemn. Dacă ţi-ar lipsi aceşti meşteşugari, împărate, tu cu adevărat nu ai mai avea la ce să te închini.»

După ce Sfinţii Cosma şi Damian au făcut o minune chiar asupra împăratului, căci 1-au vindecat de o infirmitate gravă, împăratul şi-a proclamat credinţa în Hristos şi i-a eliberat pe Sfinţii fraţi cu pace.

Ei au continuat să-L slăvească pe Dumnezeu şi să vindece bolnavii, fiind slăviţi la rândul lor din toate părţile de popor.

Invidios pe slava lor, un anume doctor, care mai demult le fusese lor dascăl de medicină, i-a ademenit într-un munte, sub pretextul culegerii de ierburi de leac şi i-a omorât cu pietre. Ei au luat cu cinste mucenicia pentru credinţa lor la anul 284.

Pomenirea lor a rămas veşnică în Biserica lui Hristos de pe pământ, iar sufletele lor s-au strămutat în locaşurile cele cereşti ale veşnicei Împărăţii, în care se veselesc întru bucuria vieţii celei neîmbătrânitoare.

Sfinţii doctori fără de arginţi, Cosma şi Damian Romanii (1 iulie)

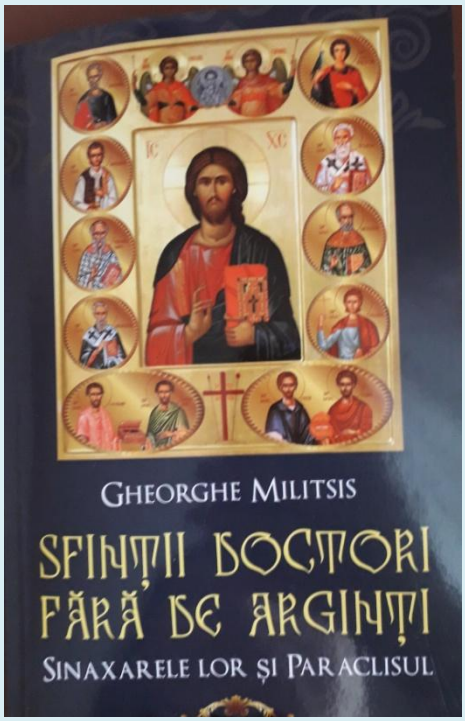

Tropar: Veniţi, credincioşilor, să-i lăudăm cu osârdie pe Sfântul Cosma cel viteaz şi pe dumnezeiescul Damian, care îi tămăduiesc pururea şi-i întăresc pe cei care aleargă la ajutorul lor!

***

La 1 iulie, sfânta noastră Biserică îi sărbătoreşte pe doi mari sfinţi ai ei, Sfinţii doctori fără de arginţi, Cosma şi Damian romanii.

Sfinţii Cosma şi Damian s-au născut şi au trăit la Roma, pe vremea împăraţilor Carin [1] şi Numerian. Religia revelată a dulcelui Iisus i-a atras de timpuriu, şi după ce au fost catehizaţi [2], cei doi fraţi s-au botezat şi s-au alăturat turmei celei raţionale a veşnicului Învăţător.

Marea lor iubire pentru Domnul şi pentru „fraţii" cei „prea mici" ai Săi, i-a îndemnat să înveţe medicina. Meşteşugul doctoricesc i-a ajutat să intre în legătură cu o mulţime de oameni suferinzi. Pentru fiecare aveau şi un cuvânt de mângâiere, pe lângă vindecarea propriu-zisă. Prin discuţiile pe care le deschideau cu compatrioţii lor păgâni, Sfinţii Cosma şi Damian le făceau cunoscută credinţa creştină. Bol-

[1] *Marcus Aurelius Carinus Auirustus sau Carin a domnit între 282-285. (n.trad.)*
[2] *Au fost învăţaţi catehismul (învăţătura de credinţă ortodoxă). (n.trad.)*

navilor, care alergau la ei pentru a-şi redobândi sănătatea, le spuneau că nu ei îi vor tămădui, ci Domnul Iisus Hristos, Marele Doctor. Le explicau că e necesar să creadă în Hristos şi să se boteze pentru a se însănătoşi, iar bolnavii dădeau crezare spuselor lor, se botezau şi odată cu vindecarea trupului primeau şi tămăduirea sufletului. Deveneau membri ai Bisericii şi ostaşi ai lui Hristos.

Cum e şi firesc, o asemena lucrare înalta şi bineplăcută Domnului avea să fie defăimată de către cei vicleni şi pizmuitori. Oamenii răuvoitori s-au dus la împăratul Carin şi au minţit spunându-i că „fraţii Cosma şi Damian îi vindecă pe bolnavi cu arta vrăjitoriei". Carin a poruncit atunci să fie arestaţi şi aduşi în faţa lui.

Când au aflat asta, sfinţii s-au dus singuri la palat şi s-au înfăţişat înaintea împăratului. Acesta a încercat să-i convingă să se lepede de credinţa creştină şi să se întoarcă la credinţa idolească.

Iată cum ne descrie hagiograful rezultatul discuţiei lor cu împăratul: „nu numai că aceştia nu s-au lepădat de Hristos, dar l-au convins şi pe împăratul Carin să renunţe la nelegiuirea lui întrucât şi lui i-a fost dat să fie vindecat de către sfinţi. Şi anume, când împăratul a început să-i iscodească cu întrebări şi să-i ameninţe că-i va ucide dacă nu se leapădă de Hristos, a intervenit justiţia divină şi i s-a sucit lui Carin faţa la spate, spre coloana vertebrală, iar sfinţii l-au tămăduit de această neputinţă".

Minunea respectivă i-a deschis împăratului ochii sufletului şi prin urmare, a părăsit întunericul şi a îmbrăţişat credinţa cea adevărată, pe care până atunci o combătuse, prigonindu-i pe creştini.

Văzându-se din nou liberi, cei doi fraţi şi-au continuat lucrarea lor cea bineplăcută Domnului. Însă diavolul, care urăşte binele, nu s-a liniştit după înfrângerea suferită şi a pus stăpânire pe doctorul de la care sfinţii învăţaseră medicina.

Acesta nu se împăca cu ideea că ucenicii lui îl trecuseră în meşteşugul doctoricesc. Observa cât de neputincios este, întrucât pe unii bolnav nu-i putea ajuta cu nimic, şi asta în vreme ce Cosma şi Damian, chemând numele lui Iisus Hristos, izbuteau să-i tămăduiască până şi pe cei muribunzi.

Patima cea diavolească invidia „care nu-i cruţă nici pe cei desăvârşiţi” l-a împins spre crimă. Când diavolul cucereşte o ambrazură [3] a sufletului nostru, lansează de acolo atacuri ca să cucerească întreaga fortăreaţă (a sufletului nostru) şi să ne conducă la cele mai teribile căderi şi la cele mai dezgustătoare păcate.

Deci, vicleanul şi pizmaşul dascăl i-a invitat pe cei doi fraţi doctori să culeagă împreună cu el nişte ierburi de leac. Şi, cu acel prilej, sprijinit de alţi doctori care nutreau aceleaşi gânduri ca şi el, i-a ucis cu pietre.

Îngerii au luat sufletele lor sfinte, împodobite cu fapte de iubire, şi le-au înălţat la tronul Dreptului Judecător, de la care Sfinţii Cosma şi Damian au primit cununa cea veşnică şi neveştejită a sfinţeniei.

Biserica noastră i-a trecut în ceata Sfinţilor doctori fără de arginţi, iar creştinii au înălţat mănăstiri şi biserici deosebit de frumoase, cu hramul lor , unde vin în număr mare credincioşii ca să le ceară sprijinul.

Sfinţii Cosma şi Damian îi ajută pe toţi cei care se apropie de ei cu credinţă şi cu sufletul curăţat prin Taina Spovedaniei.

(Extras din cartea: Gheorghe Militsis - Sfinţii doctori fără de arginţi - Sinaxarele lor şi paraclisul)

---

[3] *Ambrazură = Deschizătură practicată în pereţii unei fortificatii pentru a permite tragerea cu armele de foc. Aici termenul „ambrazură" e folosit în sens metaforic, sufletul uman fiind comparat cu o fortăreaţă, (n. trad.)*

Nicolae Pintilie - De ce Sfinții Cosma și Damian sunt numiți „doctori fără de arginți”?

Primele rugăciuni creștine rămase de la Sfinții apostoli și folosite în cultul liturgic încă din primul secol vorbesc despre Taina Sfintei Împărtășanii, ca fiind „medicamentul nemurii”. În acest context, Însuși Mântuitorul Iisus Hristos a fost numit „doctorul trupurilor și al sufletelor”, așa cum auzim în rugăciunile de la Taina Sfântului Maslu. Dacă spiritualitatea creștină a pus mereu accentul pe partea sufletească și pe vindecarea de patimi, nici trupul nu a fost lăsat deoparte.

Biserica a avut dintotdeauna rugăciuni care fac referire și la vindecarea trupească. Mai mult, în istoria Sfintei Biserici au existat sfinți care au fost numiți „doctori fără de arginți”.

Cei mai cunoscuți sunt Sfinții Cosma și Damian, trăitori la Roma la sfârșitul secolului al III-lea, pomeniți fiind de sinaxarul Bisericii Ortodoxe în ziua de 1 iulie. Crescuți în credința creștină, cei doi tineri romani au frecventat școlile timpului, dobândind de la Dumnezeu știința tămăduirii trupești și sufletești. Au îmbinat în mod minunat știința vremii cu credința în Mântuitorul Hristos. „Aceştia, deprinzându-se la meşteşugul doctoriei, toate bolile le tămăduiau cu lucrarea. Căci aveau împreună ajutător lor întru toate pe darul Unuia Dumnezeu, şi peste câţi din oamenii cei ce pătimeau şi din dobitoace îşi puneau mâinile lor, îndată aceia se făceau sănătoşi desăvârşit. Iar bunii tămăduitori de la nimeni nu luau plată pentru

tămăduiri, de aceea au fost numiţi şi doctori fără de plată, căci numai de o plată ca aceasta prea scumpă aveau trebuinţă de la cei ce se tămăduiau, ca să creadă întru Hristos. Şi nu numai în singură Roma, ci şi prin cetăţile dimprejur şi prin sate mergând, şi pe cei bolnavi tămăduindu-i, pe mulţi îi întorceau la Hristos", aflăm din Sinaxarul zilei.

Rugăciune și milostenie, Sfinții Cosma și Damian au rămas în istoria Bisericii drept „doctori fără de arginți" - ca unii care au știut să împartă dragoste, credință și vindecare.

Pr. Eugeniu Rogoti - Sfinţii Cosma şi Damian, modele de doctori creştini

În data de 1 iulie, Biserica săvârşeşte pomenirea Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi fratele său, Damian. Originari din Roma antică, aceştia practicau medicina şi îi ajutau pe oamenii din jurul lor fără să pretindă ceva în schimb, după cuvântul Mântuitorului. Din invidie, nişte vrăjitori i-au dat pe mâna autorităţilor care prigoneau creştinii şi astfel au fost martirizaţi.

Sfinţii Cosma şi Damian sunt şi astăzi modele de doctori creştini care inspiră multe generaţii în săvârşirea cu responsabilitate a acestei meserii care necesită multă abnegaţie.

În tradiţia bisericească au fost mai multe perechi de doctori fără de arginţi cu aceste nume, localizaţi diferit.

În data de 1 iulie săvârşim pomenirea Sfinţilor Cosma şi Damian, care erau doi fraţi din Roma şi practicau medicina. Cu toate acestea, versiunea „din Asia” a vieţii Sfinţilor Cosma şi Damian a fost considerată de cercetători cea originală, de la aceasta pornind apoi şi alte variante ale vieţii lor, cu localizare diferită.

Varianta asiatică a vieţii Sfinţilor Cosma şi Damian vorbeşte despre o femeie evlavioasă, pe nume Teodota, care avea doi fii, Cosma şi Damian. Aceştia au fost educaţi în credinţa creştină, iar Dumnezeu i-a înzestrat cu minte ageră ca să înveţe meşteşugul vindecării trupurilor. Veneau la ei pentru vindecare mulţi bolnavi şi ei îi ajutau, tratându-i fără a lua bani în schimb. De asemenea, Cosma şi Damian tratau şi animalele tot fără plată.

***

Odată, ei au vindecat o bolnavă incurabilă, pe nume Paladia, care în semn de mulţumire a venit la Damian să-i aducă trei ouă, zicând: „Primeşte acest mic dar în numele Sfintei Treimi”. Auzind numele Sfintei Treimi, Damian nu a îndrăznit să refuze plata. Însă Cosma, aflând cele întâmplate, a gândit că fratele lui a încălcat jurământul pe care-l dăduseră amândoi şi a fost atât de mâhnit, încât a spus că nu vrea să fie înmormântat alături de fratele lui. Numai că Damian a murit mai înainte şi, după moartea celui de-al doilea frate, Cosma, creştinii nu ştiau ce se facă, ţinând minte testamentul aceluia.

Atunci s-a întâmplat o minune. De oameni se apropie o cămilă vindecată odinioară de Damian de rabie şi dădu de înţeles că fraţii trebuie să fie împreună după moarte. Oamenii au priceput că Damian luase plată de dragul lui Dumnezeu, nu pentru iubirea de arginţi. Astfel, sfintele moaşte au fost aşezate împreună în Thereman din Mesopotamia. Această istorisire o redă Simeon Metafrastul în secolul al 10-lea.

***

Tot de Thereman sunt legate două minuni de după moarte ale fraţilor sfinţi.

Un oarecare ţăran care trăia în cetate a adormit în câmp şi în gură îi intră un şarpe. În ziua următoare, şarpele începu să-l chinuie pe bietul om, dar nimeni nu-l putea ajuta. Omul merse atunci la mormântul lui Cosma şi al lui Damian şi ceru ajutor. Sfinţii au făcut în aşa fel încât el adormi, apoi şarpele ieşi pe gură cu capul înainte, încât toţi cei de faţă se minunară, slăvind pe Dumnezeu.

Altă dată, un om pe nume Malhus, care venea des la biserica ridicată lângă mormântul sfinţilor din Thereman, a adus-o acolo pe soţia lui, spunându-i că el va fi plecat în călătorie, dar o va lăsa în grija doctorilor fără de arginţi. Când va vrea să o ia de acolo, îi va trimite un semn. La scurt timp, acel semn veni printr-o cunoştinţă a acelui bărbat, dar în chip viclean. Femeia îl puse să jure pe om că este trimis de soţul ei şi plecă după acela care într-un loc pustiu voia să o ucidă. Femeia s-a rugat atunci Sfinţilor Cosma şi Damian, care au apărut aievea în faţa lor, înfricoşând

criminalul. Femeia veni apoi acasă, condusă de sfinţi, care au dispărut după ce ea era în siguranţă.

&&&

Tradiţia romană a vieţii Sfinţilor Cosma şi Damian vorbeşte despre fraţii Cosma şi Damian, care erau doctori ambulanţi. Unii oameni invidioşi pe darul lor i-au pârât autorităţilor că sunt creştini şi vrăjitori, fapt pentru care ei au fost prinşi şi judecaţi. La judecată, fraţii au mărturisit credinţa lor şi au spus că zeii păgâni sunt falşi, forţând statuile să recunoască acest lucru cu glas de om. La auzul acestor lucruri, autorităţile i-au lăsat să plece pe cei doi. Totuşi, la întoarcerea acasă, fraţii Cosma şi Damian au fost ucişi de vraciul invidios care-i pârâse şi care fusese odinioară învăţătorul lor în arta vindecării trupurilor. Astfel, conform acestei tradiţii, moartea Sfinţilor Cosma şi Damian ar fi fost în jurul anului 285.

Mai există şi o versiune arabă, mai puţin cunoscută, a vieţii Sfinţilor Cosma şi Damian.

În secolul al 6-lea, cinstirea acestor doi sfinţi doctori era răspândită deja larg în Mesopotamia, Egipt, Grecia, Galia şi Italia. Părticele din sfintele lor moaşte se aflau în multe cetăţi, dar mai ales la Constantinopol şi la Roma. Ei sunt menţionaţi într-un vechi martirologiu sirian din Edesa, care datează de la anul 411.

Cea mai timpurie mărturie despre cinstirea lor o găsim în două scrisori ale lui Teodoret al Cirului. În prima scrisoare se spune despre un oarecare loc de închinare la aceştia, iar în a doua, din anul 434, se aminteşte o bazilică închinată lui Cosma şi Damian, pe care încercaseră să o incendieze nişte potrivnici de-ai lui Teodoret. Cel mai probabil, începutul cinstirii Sfinţilor Cosma şi Damian a fost la sfârşitul secolului al 4-lea.

În 457, o cronică din Edesa vorbeşte despre zidirea unei biserici-martirion închinată celor doi sfinţi.

Aghiograful Chiril din Schitopole (sec. 6) ne spune că Sfântul cuvios Sava (439-452) şi-a reconfigurat propria casă din Capadocia într-o biserică închinată Sfinţilor doctori Cosma şi Damian.

Diaconul Teodosie (sec. 6) aminteşte de mormântul Sfinţilor Cosma şi Damian în Cirrus, unde, după cum spune el, au pătimit moartea cei doi. Despre zidirea de biserici închinate Sfinţilor Cosma şi Damian sunt mărturii în izvoare din secolele 5-6.

De asemenea, sunt multe imagini care-i reprezintă pe cei doi singuri sau însoţind pe alţi sfinţi.

În viaţa Sfântului Teodor Sicheotul se aminteşte faptul că acestuia, în timp ce era bolnav la pat, i-au apărut doi bărbaţi pe care el i-a recunoscut ca fiind Cosma şi Damian. Vizitatorii l-au vindecat atunci pe cuvios.

Locul central de cinstire în epoca bizantină a celor doi sfinţi era desigur la Constantinopol, aşa-numitul Cosmidion. Acesta era o bazilică închinată lor, care a dat şi numele unui întreg cartier al capitalei Imperiului Roman de Răsărit. De această biserică sunt legate multe minuni ale Sfinţilor Cosma şi Damian. Cel mai probabil, în ea existau şi sfinte moaşte ale acestor sfinţi. Zidirea acestui locaş se consideră a fi fost făcută în vremea împăratului Teodosie al II-lea. Împăratul Justinian a reparat biserica deoarece considera că s-a vindecat datorită mijlocirii celor doi doctori fără de arginţi. În secolul al 7-lea, Cosmidionul a fost prădat de avari, iar apoi a fost din nou restaurat. Biserica a fost aleasă în 822 de asediatorul Toma Slavul în calitate de cartier general. Cosmidionul a fost dărâmat după căderea Constantinopolului.

În secolul al 9-lea era deja formată tradiţia cinstirii în trei date diferite a trei perechi de sfinţi cu numele Cosma şi Damian. Patriarhul Metodie al Constantinopolului (843-847) îi separă foarte clar. La fel se întâmplă şi în Minologiul lui Vasile II, şi în Sinaxarul Bisericii celei mari (sec. 10). Din acest motiv, sfinţirea noilor biserici închinate lui Cosma şi Damian era neapărat legată de una din cele trei date de prăznuire. În Cosmidion era prăznuit hramul conform variantei romane, adică la 1 iulie. În biserica zidită de Iustin II, hramul era la 1 noiembrie, după varianta asiatică. Sfinţii din varianta arabă au pomenirea la 17 octombrie.

Sfinţii mucenici Cosma şi Damian, doctorii fără de arginţi

Izvorul tămăduirilor având, Sfinţilor cei fără de arginţi, tămăduiri daţi tuturor celor ce au trebuinţă; că de prea mari daruri v-aţi învrednicit de la izvorul cel pururea curgător al Mântuitorului Hristos. Că a zis către voi Domnul, ca cei împreună-râvnitori cu apostolii: Iată v-am dat vouă putere asupra duhurilor celor necurate, ca să le scoateţi pe ele şi să tămăduiţi toată boala şi toată neputinţa. Pentru aceasta întru învăţăturile Lui binevieţuind, în dar aţi luat, în dar daţi, tămăduind patimile sufletelor şi ale trupurilor noastre. *(„Slavă...” de la Laude a Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian – gl. al 4-lea.)*

Troparul Sfinţilor mucenici doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, din Roma:
Sfinţilor cei fără de arginţi şi de minuni făcătorilor, cercetaţi neputinţele noastre şi ca unii care în dar aţi luat, în dar daţi-ne nouă.

Condacul Sfinţilor mucenici doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, din Roma:
Cei ce aţi primit harul tămăduirilor, daţi sănătate celor ce sunt întru nevoi, mărităilor, doctori care sunteţi făcători de minuni şi cu cercetarea voastră, surpaţi semeţiile vrăjmaşilor, tămăduind lumea cu minunile.

Icoana Maicii Domnului „Zaonikievskaya”

Icoana Maicii Domnului „Zaonikievskaya” este prăznuită pe 23 iunie.

Această icoană a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu îşi are denumirea de la Mănăstirea Zaonikievskaya, întemeiată de călugărul Iosif Zaonikievsky.

Monahul Iosif a fost un ţăran evlavios (Ilarion) din regiunea Vologda ce suferea de o boală a ochilor. După rugăciuni neîncetate către Maica Domnului şi Sfinţii Doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, Ilarion a avut o vedenie în care Sfinţii Cosma şi Damian l-au călăuzit spre pădure, promiţându-i vindecarea.

Pe 23 iunie 1588, ajungând la locul mlăştinos indicat de Sfinţii Doctori Cosma şi Damian, Ilarion a văzut deodată o lumină neobişnuită ieşind dintr-o icoană a

Maicii Domnului. Atingând icoana Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, bolnavul a primit vindecare.

În cinstea minunii săvârşite, el a construit în acel loc un mic paraclis în care a aşezat icoana Maicii Domnului de la care primise vindecare. Imediat după aceasta, Ilarion s-a stabilit lângă paraclis, primind voturile monahale cu numele de Iosif.

Icoana Maicii Domnului „Zaonikievskaya" a continuat să săvârşească minuni.

Ulterior, cu binecuvântarea Sfântului Antonie, Episcopul de Vologda, numărul călugărilor adunaţi în jurul icoanei a crescut, întemeindu-se astfel Mănăstirea Zaonikievskaya. Monahul Iosif a fost ales egumen al mănăstirii proaspăt înfiinţate.

Primind cu umilinţă sarcina ce i-a fost dată, Iosif a dus o viaţă ascetică, luând totodată şi nebunia pentru Hristos.

Sfântul Iosif a murit în ziua de 21 septembrie 1612, la vârsta de 83 de ani şi a fost înmormântat în mănăstirea pe care o ctitorise. El este prăznuit pe 23 iunie (în ziua prăznuirii icoanei Maicii Domnului „Zaonikievskaya") şi pe 21 septembrie (ziua adormirii sale în Domnul).

Datorită asemănării cu icoana Maicii Domnului din Vladimir, icoana Maicii Domnului „Zaonikievskaya" mai este denumită şi „Vladimir-Zaonikievskaya".

traducere şi adaptare: Mihai-Alex Olteanu
sursa: http://pravoslavie.ru

„Starea de bucurie să fie permanentă în inima celor care îi cinstesc pe Sfinţii Cosma şi Damian“

Biserica din incinta Maternităţii "Cuza Vodă" din Iaşi, ocrotită de Sfinţii Mucenici Doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, şi-a serbat hramul.

"În fiecare an, angajaţii spitalului, medici, asistenţi, infirmieri, personalul tehnic şi auxiliar şi pacienţii se mobilizează pentru a sărbători în mod deosebit această zi. Joi seara, după slujba Vecerniei unită cu Litia, copiii angajaţilor din spital au susţinut un concert de muzică religioasă. Programul liturgic s-a încheiat cu o slujbă de mulţumire pentru personalul spitalului care nu s-a putut deplasa la biserică din cauza urgenţelor. La final, a fost oferită masa pentru cele 300 de paciente, din partea bisericii noastre, cu prilejul hramului. Dăm slavă lui Dumnezeu pentru această zi frumoasă în care ne-am bucurat de prezenţa unui număr mare de credincioşi la Sfânta Liturghie. Nădăjduim că starea de bucurie să fie permanentă în inima celor care îi cinstesc pe Sfinţii Cosma şi Damian", a relatat pentru Radio Trinitas părintele Dănuţ Damaschin, pr. misionar de caritate la biserica Maternităţii "Cuza Vodă" din Iaşi. (C. Ciofu)

Liturghie panortodoxă în cinstea Sfinţilor Cosma și Damian la München

Sâmbătă, 1 iulie, în ziua de pomenire a Sfinților Cosma și Damian, a fost săvârșită Sfânta Liturghie în biserica „ Sfântul Mihail” (Michaelskirche) din München de către preoții Conferinței preoților ortodocși din München. De mai multe secole, biserica Sfântul Mihail adăpostește moaște ale celor doi sfinți care au pătimit la Roma.

Păstrând deja o tradiție creată de către otodocșii din München, sâmbătă, 1 iulie 2017, a fost oficiată Sfânta Liturghie în biserica romano-catolică Sfântul Mihail, care de mai multe secole adăpostește moaște ale celor doi sfinți, doctori fără de argint.

Sfânta Liturghie a fost oficiată de către preoții diferitelor jurisdicții ortodoxe din München (greci, ruși, sârbi, bulgari, români etc.) constituiți în Conferința preoților ortodocși din München, protos fiind, conform dipticelor, părintele arhimandrit Peter Klitsch, reprezentantul Mitropoliei Grecești din Germania, ca parte a Patriarhiei Ecumenice.

Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Germaniei, Austriei și Luxemburg-ului a fost reprezentată la această slujbă de către părintele Alexandru Nan, paroh al parohiei „Nașterea Domnului" din München și protopop al Bavariei și câțiva credincioși ai parohiei „Nașterea Domnului". La sfârșitul slujbei, pr. Alexandru Nan a fost prezentat ca purtător de cuvânt (Sprecher) al Conferinței pentru următorii doi ani.

Pe lângă moaștele Sfinților prăznuiți, Cosma și Damian, credincioșii ortodocși prezenți au putut venera moaște ale Sfântului Luca al Crimeii, ale Sfinților neomartiri ruși și mai multe icoane, între care și cea a Sfântului Alexander Schmorell, prăznuit anual pe data de 13 iulie.

Moaștele Sfinților Cosma și Damian au fost aduse pe teritoriul Germaniei (la Bremen) din Italia, în secolul al 10-lea, de către arhiepiscopul Adaldag (900-988) de Bremen. După războiul de treizeci de ani (1618-1648), principele Maximilian le-a cumpărat pentru biserica „ Sfântul Mihail” din München, unde sunt venerate până astăzi.

Rugăciune către Sfinţii mucenici şi doctori fără de arginţi Cosma şi Damian

Slăviţilor făcători de minuni şi doctori fără de arginţi, Cosma şi Damian! Iubindu-L pe Hristos Dumnezeu din tinereţile voastre, nu numai meşteşugul doctorilor aţi învăţat, ci mai ales har neîmpuţinat al tămăduirii tuturor bolilor aţi primit de la Dumnezeu. Pentru aceasta, şi pe noi, care cădem înaintea cinstitei icoanei voastre, degrab auziţi-ne.

Pe copiii care cer ajutorul vostru la învăţătură povăţuiţi-i cu rugăciunile voastre, ca, râvnind vieţuirii voastre, să afle nu numai cele pământeşti, ci mai ales să sporească în cucernicie şi în credinţa cea dreaptă.

Celor ce zac de boală şi s-au deznădăjduit de ajutorul omenesc, dar aleargă la voi cu credinţă fierbinte şi rugăciune osârdnică, tămăduire dăruiţi-le cu cercetarea voastră cea milostivă şi de minuni făcătoare; aşijderea şi pe cei ce din pricina bolilor grele au căzut în trândăvire, în puţinătate de suflet şi în cârtire, cu harul cel dat vouă de Dumnezeu întăriţi-i în răbdare şi îndrumaţi-i ca să priceapă sfânta şi desăvârşita voie a lui Dumnezeu în ce ne priveşte şi să se facă părtaşi ai harului mântuitor al lui Dumnezeu.

Pe toţi cei ce aleargă la voi cu osârdie ocrotiţi-i de bolile cele crunte, şi apăraţi-i de moartea năprasnică, şi cu puternica voastră mijlocire înaintea lui Dumnezeu păziţi-i neclintiţi în dreapta credinţă şi ajutaţi-i în sporirea duhovnicească, ca împreună cu voi să se învrednicească în veacul ce va să vină a lăuda şi a slăvi numele cel prea sfânt şi de mare cuviinţă al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, în vecii vecilor. Amin.

Pr. prot. Alexandru Nan

Sursa:
http://parohia-muenchen.de/index.php/ro-ro/evenimente/evenimente-2017/104-liturghie-panortodoxa-in-cinstea-sf-cosma-si-damian-la-muenchen

Basilica Sfinţilor Cosma şi Damian

Construită la începutul secolului al VI-lea, Basilica Sfinţilor Cosma şi Damian este cea mai veche biserică din Forumul Imperial din Roma. Aceasta este ridicată alături de un antic templu roman (aceast templu se vede încă, protejat fiind de către un perete de sticlă) şi păstrează încă fragmente de mozaic timpuriu creştin în absidă.

Sfinţii Cosma şi Damian - sfinţii care au sfinţit Forumul imperial

Basilica Sfinţilor Cosma şi Damian este prima biserică ridicată în forumul roman. În anul 527, papa Felix al IV-lea (526-530) a "convertit" absida unei hale rectangulare din Forumul Păcii în biserică prin simpla adăugare a unui mozaic pe toată suprafaţa acesteia - pe lângă mozaic, papa Felix a mai adăugat încăperii doar unele corpuri de mobilă. Mozaicul se păstrează încă şi astăzi.

Cu toate că învăţătura creştină era recunoscută ca religie oficială a Imperiului Roman încă din secolul al IV-lea, poziţionarea unei bisericuţe în Forumul Imperial a marcat un punct de cotitură deosebit de important pentru Biserică: puterea şi bunăstarea Bisericii a ajuns în sfârşit la posibilitatea de a lua în stăpânire ceea ce, mai înainte, era inima ritualurilor păgâne din Roma antică - Forumul Imperial.

Hala rectangulară care a fost transformată în biserică datează din secolul al IV-lea. Scopul iniţial al acestei hale rămâne încă necunoscut istoricilor. S-au ridicat totuşi unele păreri conform cărora, sala a fost ridicată pe post de bibliotecă centrală a oraşului sau pe post de sală de audienţă pentru prefectul Romei. Această hală a fost ataşată unui templu rotund identificat cu "Templul lui Jupiter Stator", care datează încă din secolul al III-lea i Hr.

Noua biserică a fost închinată Sfinţilor Cosma şi Damian. Aceştia sunt doi martiri ai secolului al III-lea, fraţi gemeni şi doctori fără de arginţi (numiţi aşa datorită binefacerilor pentru care nu luau nici un ban de la cei aflaţi în suferinţe).

Cultul acestor doi sfinţi martiri s-a extins cu repeziciune încă din secolul al V-lea. Conform tradiţiei, aflăm că s-a vehiculat şi credinţa că dacă o persoană bolnavă doarme în biserica acestora va primi un vis ce îi va conduce spre un leac al bolii de

care suferea (această practică aduce aminte de Asklepeion din religia grecească clasică).

Spre sfârşitul secolului al VIII-lea, papa Hadrian I a restaurat în întregime Basilica Sfinţilor Cosma şi Damian, adăugându-i acesteia şi o "diaconie" - adică o fundaţie caritabilă. Tot Hadrian a pus la dispoziţia Bisericii Sfinţilor Cosma şi Damian şi pământurile, podgoriile şi grădinile de care aceasta avea nevoie pentru a se îngriji de pelerinii şi săracii ce ajungeau să îi calce pragul.

În anul 1512, biserica a fost dăruită, spre purtarea de grijă, monahilor franciscani. Reprezentări ale unor sfinţi franciscani au fost adăugate acesteia în secolul al XVII-lea. Astăzi, biserica este îngrijită şi rânduită de către monahi ai celui de-al Treilea Ordin al Sfântului Francisc.

În anul 1632, biserica a fost supusă unor mari schimbări, în jurul ei lucrările de construcţie fiind într-o continuă mişcare. Toate acestea au avut loc sub purtarea de grijă a papei Urban al VII-lea. Cu această ocazie, podeaua a fost ridicată cu 7 metri deasupra vechiului ei nivel - aceasta datorită apei care se infiltra în interior din solul umed din jurul clădirii.

Ca urmare a acestei schimbări arhitecturale, mozaicurile din partea de jos a absidei s-au pierdut. O altă urmare a acestei schimbări este apariţia a două biserici -

Biserica de Jos şi Biserica de Sus, cea de Jos ajungând să fie folosită pe post de criptă.

Sfinţii Cosma şi Damian - localizarea basilicii

Biserica Sfinţilor Cosma şi Damian se află pe una dintre străzile principale ale Romei. La aceasta se ajunge printr-o intrare din Strada Forului Imperial (Via dei Fori Imperiali), un drum principal al oraşului, care desparte Forumul civil de Forumul Imperial şi care duce la monumentalul Coloseum. Pereţii laterali ai bisericii sunt tot cei originali, ridicaţi în secolul al IV-lea, însă aceştia nu sunt vizibili din cauza clădirilor înconjurătoare care îi împresoară.

Din Forum se poate observa bine Templul rotund al lui Jupiter Stator (secolul III i. Hr.) alături de uşile originale de bronz ale acestuia (secolul III d. Hr.). Cheia originală a acestora încă le încuie şi le descuie, însă pelerinii nu au acces în interiorul templului. Interiorul templului poate fi văzut doar prin peretele de sticlă din biserica de Sus, care îl înfăţişează pe acesta vizitatorilor.

Sfinţii Cosma şi Damian - minunatele mozaicuri antice creştine

Mozaicul aparţinând secolului al VI-lea, aflat în absida centrală, este de factură bizantină şi este foarte renumit printre cele de acest gen. Acest mozaic a fost folosit ca sursă de inspiraţie pentru multe dintre mozaicurile ulterioare lui. Acesta înfăţişează Parusia - Venirea lui Hristos pe norii cerului cu mare putere şi slavă (Matei 24, 30).

Modalitatea în care este reprezentat Hristos este mai degrabă de factură latină decât bizantină, în pofida puternicelor influenţe bizantine vizibile în această lucrare. Mozaicul ni-l înfăţişează pe Hristos şezând pe nori roşiatici (reprezentând zorile Zilei), îmbrăcat într-o haină aurie însemnată cu monogramă I. În mâna stângă, El ţine Sfânta Evanghelie.

În partea dreaptă a lui Hristos (stânga noastră) Sfântul Pavel îl aduce pe unul dintre cei doi fraţi martiri. Sfântul doctor fără de arginţi ţine în mână o coroană de martir. Tot în partea stângă, mai în spate se află papa Felix al IV-lea (526-30), care îi oferă lui Hristos modelul bisericii pe care a ridicat-o aici. Papa Grigorie al XIII-lea

(1572-85), mai târziu, a pictat peste acesta imaginea lui Grigorie cel Mare (590-604), însă imaginea originală cu papa Felix a fost reconstruită în secolul al XVII-lea.

În partea stângă a lui Hristos (dreapta noastră) se află Sfântul Apostol Petru, care îl aduce lui Hristos pe cel de-al doilea frate geamăn şi martir. Cosmas şi Damian, fraţii martiri, sunt reprezentaţi identic după tradiţia care zice că aceştia erau gemeni. Şi aici, fratele ţine în mână o coroană de martir, peste braţ având o cutiuţă chirurgicală roşie. În planul secund se află Sfântul Theodor, care, de asemenea, poartă o coroană de martir.

Aceştia sunt reprezentaţi călcând pe ape aurii care reprezintă râul Iordan, după cum aflăm şi din inscripţia de la picioarele lor - IORDANES. În dreapta şi stânga sfinţilor se află câte un palmier, în partea stângă apărând şi o Pasăre Phoenix - simbol al Învierii.

În registrul inferior se află Mielul lui Dumnezeu cu un halou argintiu, înconjurat de 12 oi care îi simbolizează pe cei 12 Apostoli. Mielul lui Dumnezeu se află pe un deal străjuit la dreapta de Betleem iar la stânga de Ierusalim, apoi de cele patru râuri ale Raiului, numite cu inscripţiile: GION, PISON, TIGRIS, EVFRATA. Acestea curg din dealul aflat sub picioarele Mielului.

Sub acest registru se află inscripţia cu statut de pisanie în care se dă slavă lui Dumnezeu pentru ridicarea acestei biserici şi în care papa Felix cere mântuirea în schimbui jertfei aduse prin înfiinţarea acestui locaş de cult.

Mozaicul triumfal aparţine tot secolului al VI-lea, însă multe dintre celelalte au fost completate în vremea papei Sergius I (692-701). Imaginile simbolice ale acestora sunt bazate pe capitolele 4 şi 5 din Cartea Apocalipsei. Ele acoperă două dintre ferestrele originale ale halei secolului al IV-lea. În centrul acestora din urmă, Mielul lui Dumnezeu este aşezat peste un tron de slavă, sub El având Crucea, iar deasupra Sulul cu Şapte Peceţi al Apocalipsei.

Mielul este flancat de şapte sfeştnice de aur şi de patru îngeri. În partea stângă se afla un om înaripat care îl reprezintă pe Sfântul Apostol şi Evanghelist Matei, în partea sa dreaptă apărând Vulturul Sfântului Evanghelist Ioan. La baza acestui arc de mozaic se află braţele celor 24 de Bătrâni care susţin tronul şi care poartă coroane. Mozaicurile reprezentând baza acestora şi ceilalţi doi evanghelişti au fost pierdute în crusul unei restaurări din secolul al XVII-lea.

Sub acest mozaic se află o serie de sfinţi franciscani, bărbaţii fiind aşezaţi în partea stângă iar femeile în partea dreaptă. Acest mozaic a fost adăugat în jurul anului 1635, imediat după o masivă restaurare. O curiozitate a acestuia o reprezintă prezenţa Sfintei Bridget a Suediei, care este reprezentată în haine franciscane. Acest lucru se datorează unei neînţelegeri în urma căreia, hainele ei de văduvă au fost înlocuite în incinta unui loc franciscan.

Restul interiorului Bisericii Sfinţilor Cosma şi Damian este decorat cu picturi, printre acestea găsindu-se şi o frescă aparţinând secolului al XIII-lea. Tavanul a fost pictat în anul 1632 de către maestrul Marco Montagna.

Altarul central, realizat de către artistul Domenico Castelli, în jurul anului 1637, este un bun exemplu de artă barocă. Acesta încadrează o icoană bizantină a Maicii Domnului aparţinând secolului al XII-lea.

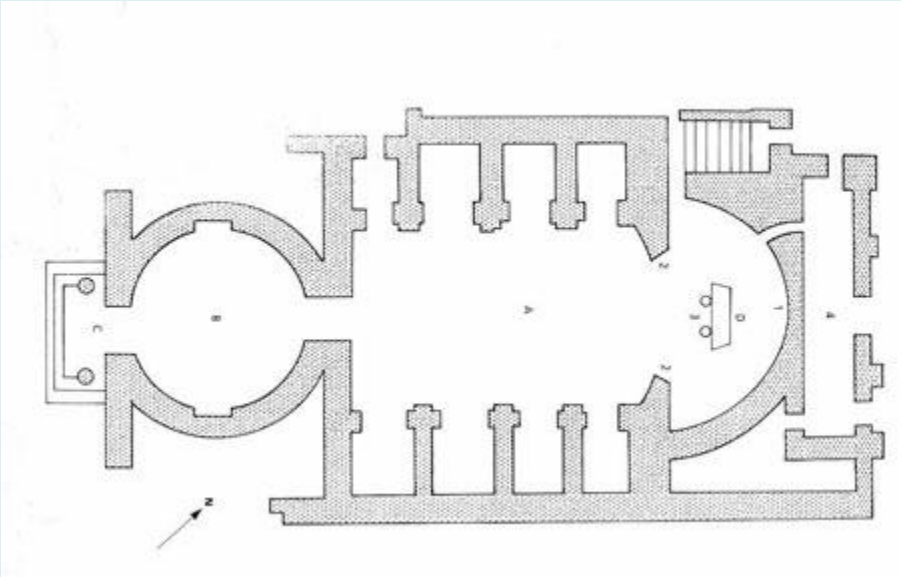

Moaştele Sfinţilor Cosma şi Damian se păstrează într-o criptă aflată sub podeaua bisericii. Acestea sunt cinstite de mulţimea creştinilor, mulţi dintre bolnavi găsindu-şi aici tămăduirea.

Pr. Silviu Cluci - Bisericuţa clădită într-o zi, de la Marea Lavră - Athos

Pe poteca ce urcă de la Marea Lavră către Schitul românesc Prodromu se găseşte o biserică de mici dimensiuni cu o istorie neobişnuită.

Bisericuţa clădită într-o zi, Marea Lavră - Athos (Foto: Silviu Cluci)

Atunci când Sfântul Atanasie Athonitul a început zidirea Mănăstirii Marea Lavră, cea dintâi mănăstire athonită, Dumnezeu a îngăduit ca vrăjmaşul să ispitească această lucrare: ce zidea Sfântul Atanasie ziua, dimpreună cu ucenicii săi, dărâmau în fiecare noapte diavolii.

După îndelungate rugăciuni, Maica Domnului i s-a arătat Sfântului Atanasie şi i-a poruncit să zidească o mică biserică într-o singură zi şi să slujească în ea până seara. Astfel, ca semn al minunatei sale zidiri, lângă paraclis Sfântul Atanasie a plantat un chiparos cu rădăcina în sus.

Bisericuţa dăinuie şi astăzi lângă Marea Lavră şi poartă hramul Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian. Alături se află şi chiparosul plantat de Sfântul Atanasie. De asemenea, nu departe de acest loc, pelerinii pot vizita peştera Sfântului Ioan Cucuzel.

(Foto) Popas duhovnicesc la bisericuţa clădită într-o zi de către Sfântul Atanasie Athonitul:
https://doxologia.ro/locuri-sfinte/popas-duhovnicesc-la-bisericuta-cladita-intr-o-zi-de-catre-sfantul-atanasie-athonitul

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

Pr. Silviu Cluci - Odoarele Mănăstirii Zografu

Cunoscută ca „a doua casă a Sfântului Gheorghe”, Mănăstirea Zografu păstrează până astăzi mai multe icoane făcătoare de minuni, sfinte moaşte şi alte odoare.

O părticică din moaștele Sfântului Mare Mucenic Gheorghe purtată în procesiune / Foto: pr. Silviu Cluci

Pe lângă cele trei icoane făcătoare de minuni ale Sfântului Gheorghe:
1. Icoana făcătoare de minuni a Sfântului Gheorghe de la Mănăstirea Zografu,
2. Icoana Sfântului Gheorghe de la Mănăstirea Zografu care a venit pe mare,
3. Icoana Sfântului Gheorghe dăruită Mănăstirii Zografu de Ştefan cel mare,

în katholikon se mai păstrează Icoana Maicii Domnului „Ascultătoarea”.

Printre cele mai iubite lucruri păstrate în mănăstire, se numără şi icoana Maicii Domnului „Acatist” sau „Prevestitoarea”.

În katholikon se păstrează capul Sfintei Matrona din Hios, şi părţi din moaştele Sfinţilor Anastasia izbăvitoare de otravă, Ştefan cel nou, Gheorghe, Policarp al Smirnei, Cosma şi Damian, Trifon etc.

În schevofilachionul mănăstirii se păstrează obiecte de cult, din aur şi argint, Evangheliare cu miniaturi şi broderii din secolele XI-XVI, precum şi un minunat exemplar din Faptele Apostolilor, dăruit mănăstirii de Sfântul voievod Ştefan cel

mare în anul 1463. La Zografu se păstrează şi un prapur brodat cu chipul Sfântului Gheorghe, dăruit tot de Sfântul voievod Ştefan cel mare.

Biblioteca mănăstirii are 162 de manuscrise greceşti şi 388 slavoneşti, dintre care 66 sunt de muzică psaltică. O deosebită valoare au manuscrisele „Liturghicon” şi „Evhologhion”, scrise în slavonă ale patriarhului Eftimie al Târnovului.

Pr. Silviu Cluci - Chilia „Sfinții doctori fără de arginți Cosma și Damian” - Vatoped, Athos

Aflată în imediata apropiere a Mănăstirii Vatoped, Chilia Sfinții doctori fără de arginți Cosma și Damian este locul în care gheronda Iosif Vatopedinul s-a liniștit în ultimii ani de viață și în care a și adormit întru Domnul.

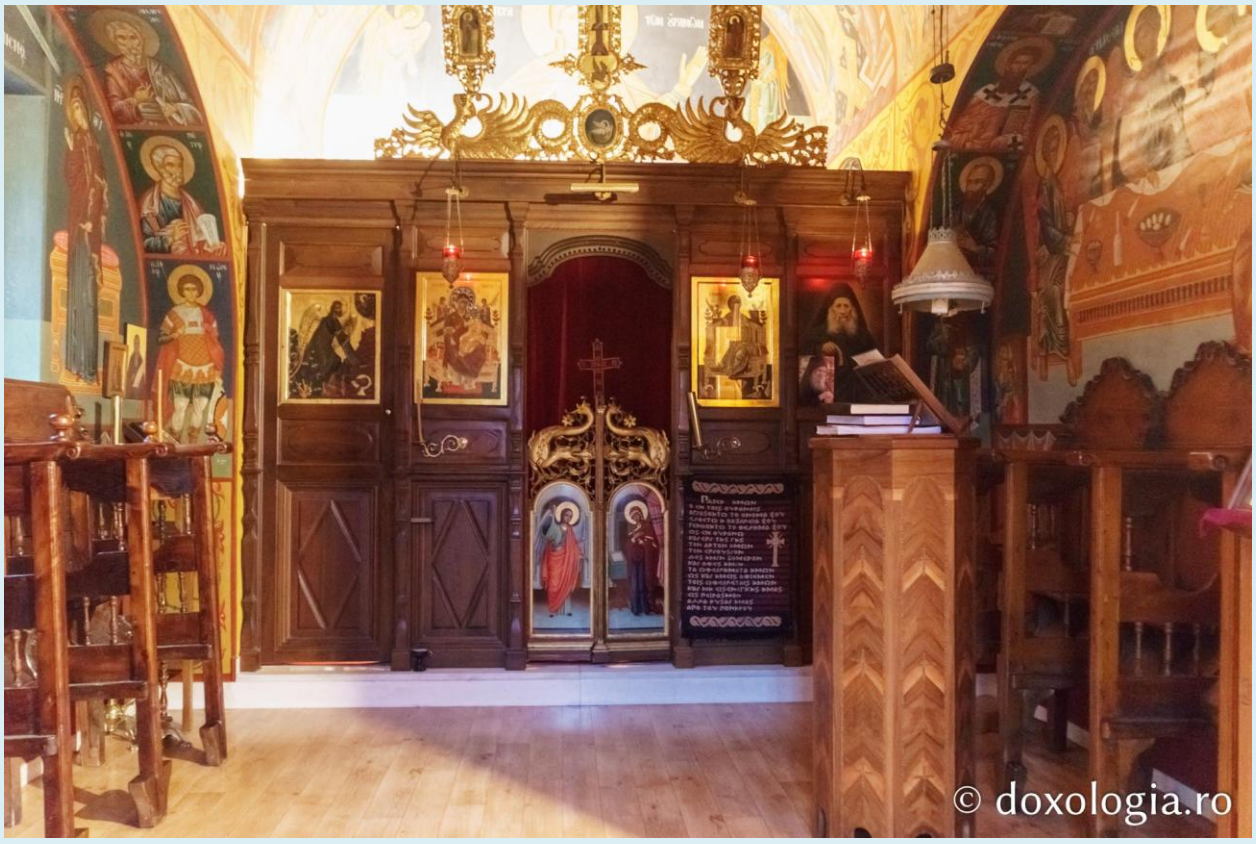

Părintele Iosif a condus obștea de la Vatoped de la venirea de la Nea Skiti, în anul 1988, până în anul 1990, când această ascultare a fost încredințată părintelui Efrem Vatopedinul.

Odată slobozit de grija stăreției, părintele Iosif Vatopedinul s-a retras la Chilia Sfinții doctori fără de arginți Cosma și Damian. Aici primea ucenicii pentru spovedanie și sfaturi duhovnicești.

În ultima parte a vieții, fiind neputincios, părintele Iosif Vatopedinul a fost îngrijit de unul dintre părinții din obștea Vatopedului.

Părintele Iosif a trecut la Domnul în dimineața zilei de 1 iulie 2009, la vârsta de 88 de ani, chiar în ziua de prăznuire a Sfinților săi ocrotitori, Cosma și Damian, zi în care s-a și născut.

După trecerea sa la cele veșnice, părintele Iosif Vatopedinul a zâmbit vreme de aproape o oră.

Astăzi, la Chilia „Sfinții doctori fără de arginți Cosma și Damian” viețuiește ucenicul părintelui Iosif Vatopedinul.

În toamna anului 2014 am avut binecuvântarea de a participa, alături de un grup de tineri, la Sfânta Liturghie săvârșită în paraclisul chiliei. După slujbă, am fost serviți cu o kerasmă, fiecare așezându-se în câte un colț al camerei. De îndată, părinții ne-au spus că cei ce au stat pe scaunul părintelui Iosif Vatopedinul au devenit monahi mai târziu.

(Foto) Pași de pelerin la Chilia „Sfinții doctori fără de arginți Cosma și Damian” - Vatoped, Athos

foto: Pr. Silviu Cluci

Chilia Sfinții doctori fără de arginți Cosma și Damian este locul unde Gheronda Iosif Vatopedinul s-a liniștit în ultimii ani de viață și în care a și adormit întru Domnul.

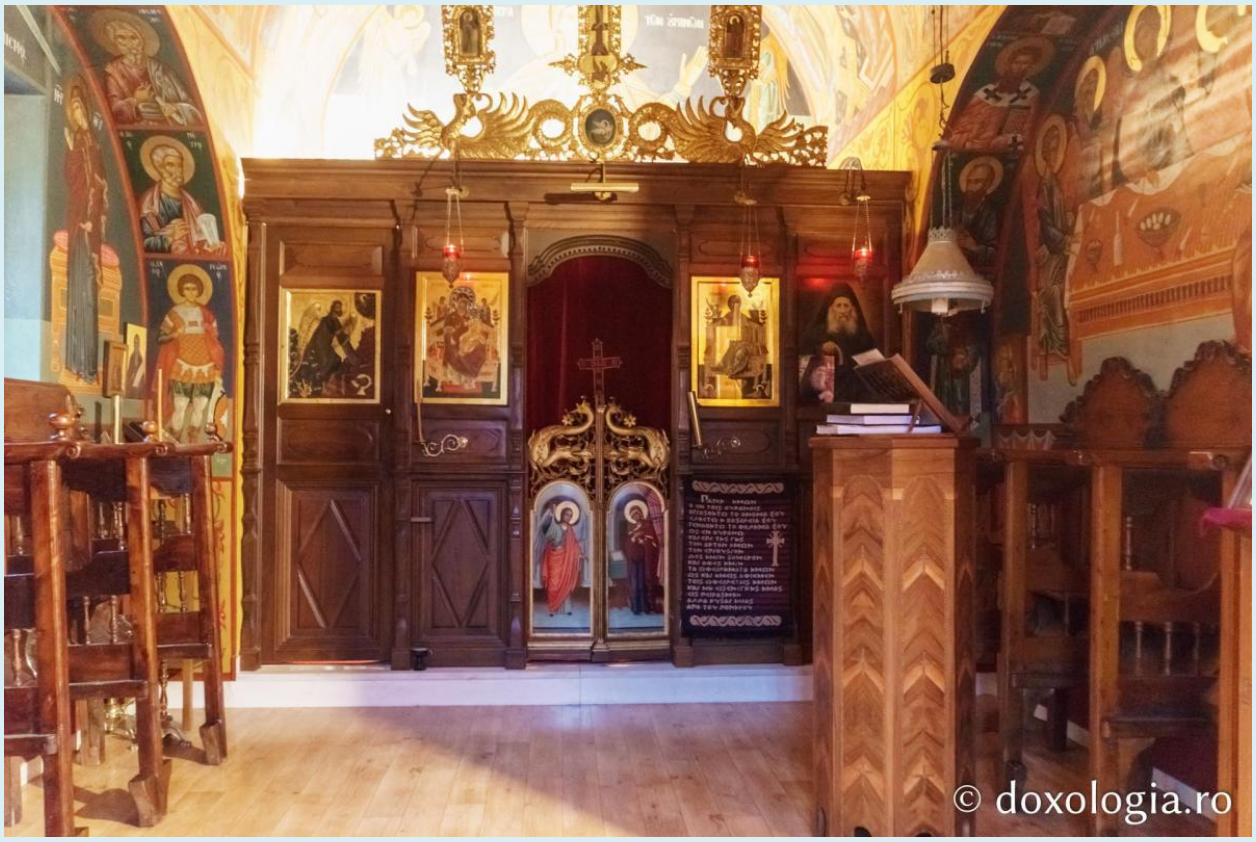
© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

Icoane

Icoana Sfinţilor Doctori fără de arginţi Cosma şi Damian (1 iulie) din biserica Sfântului Nicolae Planas, Atena

СТЫЙ МЧНИКЪ КОСМА
СТЫЙ МЧНИКЪ ДАМІАНЪ

Οἱ Ἅ. Ἀνάργυροι Κοσμᾶς Κ. Δαμιανός

Οἱ ἅγιοι ἀνάργυροι
οἱ ἐξ Ἀσίας
Κοσμᾶς Δαμιανός
Μ. ΠΑΝΑΧΡΑΝΤΟΥ

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ
ΚΟΣ
ΜΑΣ
ΔΑΜΙ
ΑΝΟΣ

1 Iulie

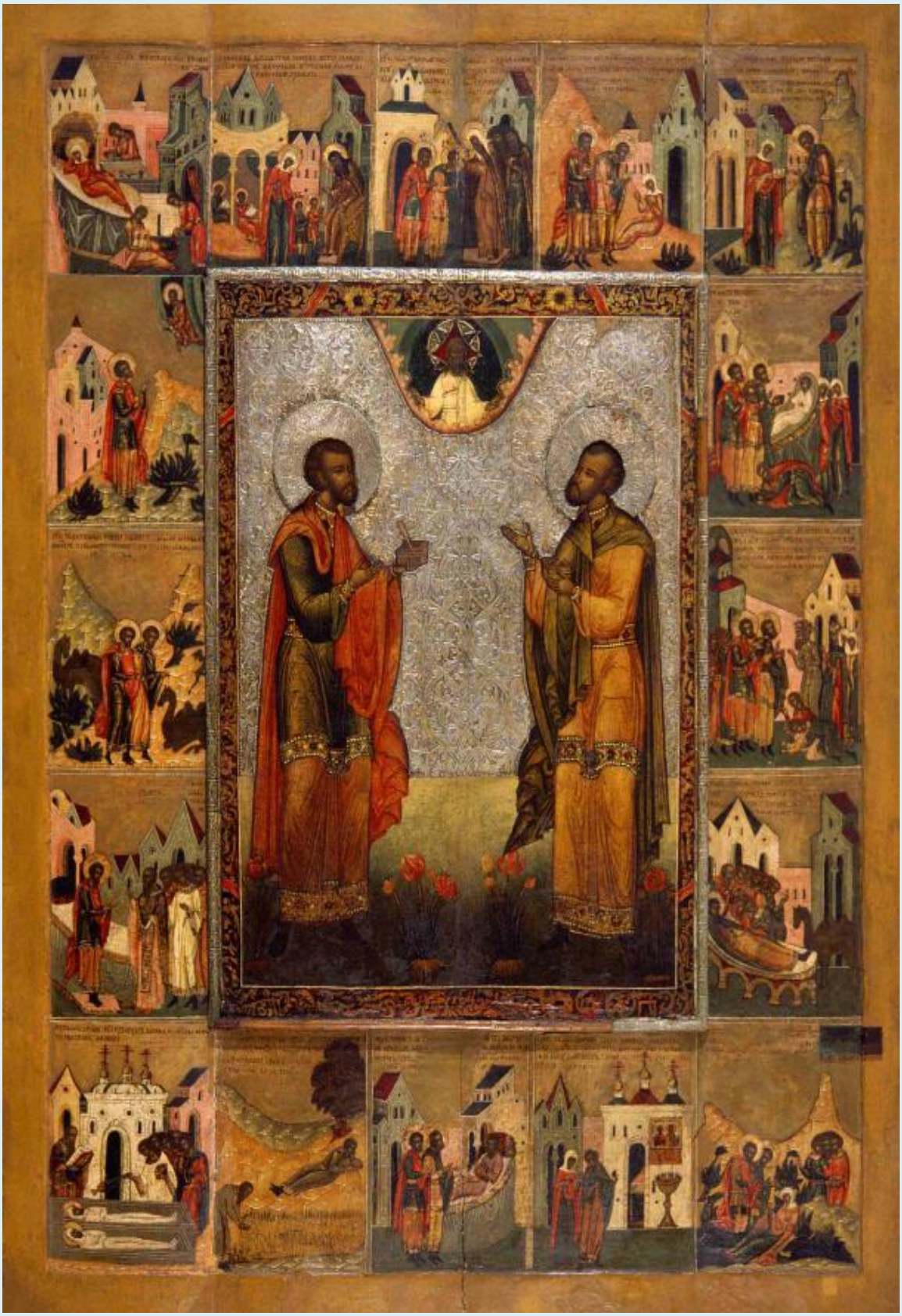

ΘΔ
ΚΠC
ΜΔC
ΘΔ

Troparul Sfintilor Mucenici doctori fără de arginti Cosma şi Damian, din Roma

1 Iulie - Glasul 8

Sfinţilor cei fără de arginti si de minuni făcătorilor, cercetati neputintele noastre. Si ca unii care în dar ati luat, în dar dati-ne nouă.

ΚΟ
ΣΜΑΣ
ΟΙ ΑΓΙΟΙ
ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ
ΔΑ
ΜΙ
ΑΝΟΣ
ΧΕΙΡ
ΒΡΑΝΑ ΝΙΚ.